
PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

**zmiany miejscowego planu
zagospodarowania przestrzennego
dla Gminy Zawoja dla obszaru wsi
Zawoja**

Oświadczenie

Oświadczam, że spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 z późn. zm.).

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Marcin Podlódowski

Karolina Podlódowska
Doradztwo Środowiskowe
enviplan.doradztwo@gmail.com
502 966 271

Spis treści

1	Wstęp	5
1.1	Przedmiot i podstawy formalno - prawne opracowania	5
1.2	Zakres merytoryczny prognozy	6
1.3	Cel sporządzenia prognozy	6
1.4	Metodyka i forma opracowania prognozy	6
2	Charakterystyka stanu i funkcjonowania środowiska	7
2.1	Położenie administracyjne	7
2.2	Położenie fizyczno-geograficzne	8
2.3	Użytkowanie i zagospodarowanie terenu objętego projektem zmiany mpzp	9
2.4	Budowa geologiczna i kopaliny	9
2.5	Rzeźba terenu	10
2.6	Wody podziemne i powierzchniowe	11
2.6.1	<i>Wody podziemne</i>	<i>11</i>
2.6.2	<i>Wody powierzchniowe</i>	<i>13</i>
2.7	Warunki klimatyczne i jakość powietrza atmosferycznego	15
2.8	Gleby	18
2.9	Zasoby przyrodnicze i różnorodność biologiczna	19
2.10	Walory krajobrazowe i kulturowe	20
2.11	Hałas, wibracje oraz promieniowanie elektromagnetyczne	21
2.12	Zasoby środowiska chronione na podstawie przepisów szczególnych	23
2.12.1	<i>Obszary i obiekty chronione na podstawie przepisów o ochronie przyrody</i>	<i>23</i>
2.12.2	<i>Korytarze ekologiczne</i>	<i>26</i>
2.12.3	<i>Obszary i obiekty chronione na podstawie przepisów o ochronie zabytków</i>	<i>26</i>
2.12.4	<i>Obszary chronione na podstawie przepisów o lasach</i>	<i>27</i>
2.12.5	<i>Obszary chronione na podstawie przepisów o ochronie wód</i>	<i>27</i>
2.12.6	<i>Obszary chronione na podstawie przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych ..</i>	<i>29</i>
3	Informacje o zawartości, głównych celach zmiany mpzp oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami	29
3.1	Zakres terytorialny projektu zmiany mpzp	29
3.2	Ogólna charakterystyka ustaleń zawartych w projekcie zmiany mpzp	30
3.3	Powiązania projektu zmiany mpzp z innymi dokumentami	32
4	Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem	33
5	Potencjalne zmiany stanu środowiska przy braku realizacji mpzp	33
6	Istniejące problemy ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu	34
7	Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia analizowanego projektu zmiany mpzp	34

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
dla Gminy Zawoja dla obszaru wsi Zawoja

8	Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko będące skutkiem realizacji ustaleń projektu zmiany mpzp	36
8.1	Powierzchnia ziemi i gleby.....	37
8.2	Jakość powietrza atmosferycznego i warunki klimatyczne.....	38
8.3	Wody podziemne i powierzchniowe	38
8.4	Zasoby przyrodnicze i poziom różnorodności biologicznej.....	40
8.5	Krajobraz.....	43
8.6	Hałas, wibracje oraz promieniowanie elektromagnetyczne.....	44
8.7	Zdrowie i warunki życia ludzi	44
8.8	Ryzyko wystąpienia poważnych awarii.....	45
8.9	Zabytki i dobra materialne	45
8.10	Oddziaływania transgraniczne	45
9	Propozycje innych niż w projekcie zmiany mpzp rozwiązań alternatywnych a także zapobiegających, ograniczających lub kompensujących negatywne oddziaływania na środowisko.....	45
10	Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektu zmiany mpzp oraz częstotliwość jej przeprowadzania.....	46
11	Streszczenie w języku niespecjalistycznym.....	47
12	Wykaz materiałów źródłowych.....	49
13	Spis Rysunków	51

1 Wstęp

1.1 Przedmiot i podstawy formalno - prawne opracowania

Przedmiotem niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko są ustalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla Gminy Zawoja dla obszaru wsi Zawoja, zgodnie z:

- uchwałą nr XXI/206/2016 Rady Gminy Zawoja z dnia 23 czerwca 2016 r. w sprawie: zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla Gminy Zawoja dla obszaru wsi Zawoja
- uchwałą nr XXI/207/2016 Rady Gminy Zawoja z dnia 23 czerwca 2016 r. w sprawie: zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla Gminy Zawoja dla obszaru wsi Zawoja

Obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Organ administracji opracowujący projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przeprowadza strategiczną ocenę oddziaływania na środowisko, której częścią jest sporządzenie prognozy oddziaływania na środowisko. Projekt zmiany mpzp wraz z prognozą przedkłada się instytucjom i organom właściwym do zaopiniowania i uzgodnienia projektu dokumentu. Projekt zmiany mpzp wraz z prognozą jest również przedmiotem społecznej oceny i zapewniona jest możliwość wnoszenia uwag i wniosków. Prognoza nie stanowi załącznika do uchwały w sprawie zmiany mpzp, a także nie jest jej integralną częścią. Nie ma też charakteru normatywnego. Jest dokumentem informacyjnym, który ma na celu możliwie dokładne określenie skutków środowiskowych wywołanych realizacją ustaleń projektowanej zmiany mpzp.

Ramy prawne stanowią także dokumenty ustanowione na szczeblu międzynarodowym:

- Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów dla środowiska (Dz. Urz. WE L197 z dnia 21 lipca 2001 r.), tzw. Dyrektywa SEA,
- Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. WE L 41 z 2003 r.),
- Dyrektywa 2003/35/WE parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału

społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywy Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz. Urz. WE L 156 z dnia 25 czerwca 2003 r.).

1.2 Zakres merytoryczny prognozy

W oparciu o art. 53 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wystąpiono o uzgodnienie zakresu oraz stopnia szczegółowości niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko, uzyskując uzgodnienia zawarte w pismach:

Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie – pismo znak: OO.411.3.107.2016.MZI z dnia 29 grudnia 2016 r. (data wpływu 04 stycznia 2016 r.)

Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Suchej Beskidzkiej – pismo znak: NNZ.9022.1.109.2016 z dnia 05 grudnia 2016 r. (data wpływu 06 grudnia 2016 r.)

1.3 Cel sporządzenia prognozy

Prognoza obejmuje ocenę najbardziej prawdopodobnych oddziaływań na poszczególne komponenty środowiska, jakie mogą być skutkiem dyspozycji przestrzennych zawartych w ustaleniach analizowanego projektu zmiany mpzp. Prognoza opracowywana jest równocześnie z projektem zmiany mpzp w celu próby wskazania najkorzystniejszych rozwiązań dla funkcjonowania środowiska oraz eliminacji tych zapisów, które mogłyby wywołać negatywne skutki dla przyrody, a zwłaszcza zagrożenia dla zdrowia i życia mieszkańców. Celem prognozy jest również pełna informacja dla podmiotów zmiany mpzp, tj. wnioskodawców, społeczności lokalnej i samorządów o skutkach przyjętej polityki przestrzennej dla środowiska przyrodniczego.

1.4 Metodyka i forma opracowania prognozy

Prognoza oddziaływania na środowisko została sporządzona równolegle z pracami związanymi z projektem zmiany mpzp, w celu umożliwienia ewentualnych korekt w tym projekcie. Zakres tematyczny i problemowy opracowania dostosowany został do uwarunkowań środowiskowych. Analizowane były archiwalne materiały kartograficzne, planistyczne, inwentaryzacyjne, projektowe, studialne, dokumentacje hydrogeologiczne i geologiczne, opracowanie ekofizjograficzne, rejestry zabytków i ewidencje dóbr kultury oraz obowiązujące studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Rozeznano i scharakteryzowano ukształtowanie terenu i budowę geologiczną, warunki gruntowe, wody powierzchniowe i podziemne, warunki klimatyczne, gleby, faunę i florę, obszary prawnie chronione oraz stan jakości poszczególnych komponentów

środowiska i stopień ich degradacji. Powyższe komponenty poddano ocenie pod kątem ewentualnych zmian, wynikających z przyjętych rozwiązań zagospodarowania poszczególnych terenów w projekcie zmiany mpzp przy zastosowaniu analiz porównawczych i powiązań przyczynowo – skutkowych. Posłużono się również metodami: indukcyjno-opisową, analogii środowiskowych oraz analiz kartograficznych. Zaproponowano działania i przedsięwzięcia zmierzające do ograniczenia negatywnego wpływu proponowanych rozwiązań planistycznych na środowisko przyrodnicze.

Oceny i analizy uwarunkowane były jakością i skalą materiałów źródłowych oraz danymi udostępnianymi przez stosowne instytucje.

Przy opracowaniu poszczególnych zagadnień środowiska przyjęto ustawowe definicje podstawowych pojęć podane w przepisach odrębnych.

Opracowanie składa się z dwóch części:

- 1) Opisowej - ilustrowanej fotografiami wraz z tematycznymi mapkami w postaci schematów (spis zamieszczony na końcu tekstu),
- 2) Kartograficznej.

Utrudnieniem w analizie realizowanej na potrzeby niniejszego opracowania był fakt, iż większość różnic pomiędzy terenami zabudowy z obecnie obowiązującego planu a terenami zabudowy z projektu zmiany mpzp jest na tyle niewielka, iż jest trudna do odróżnienia od przesunięć wynikających ze zmiany jakości podkładu kartograficznego oraz jego przygotowania. Analizy wykonane za pomocą oprogramowania GIS wyraźnie pokazują, że większość przyrostów terenów budowlanych to zwykłe przesunięcia granic wynikające z różnic w jakości georeferencji. Porównywanie dokumentów ułatwiłoby funkcjonowanie jednolitego standardu opracowywania dokumentów planistycznych w formie wektorowej.

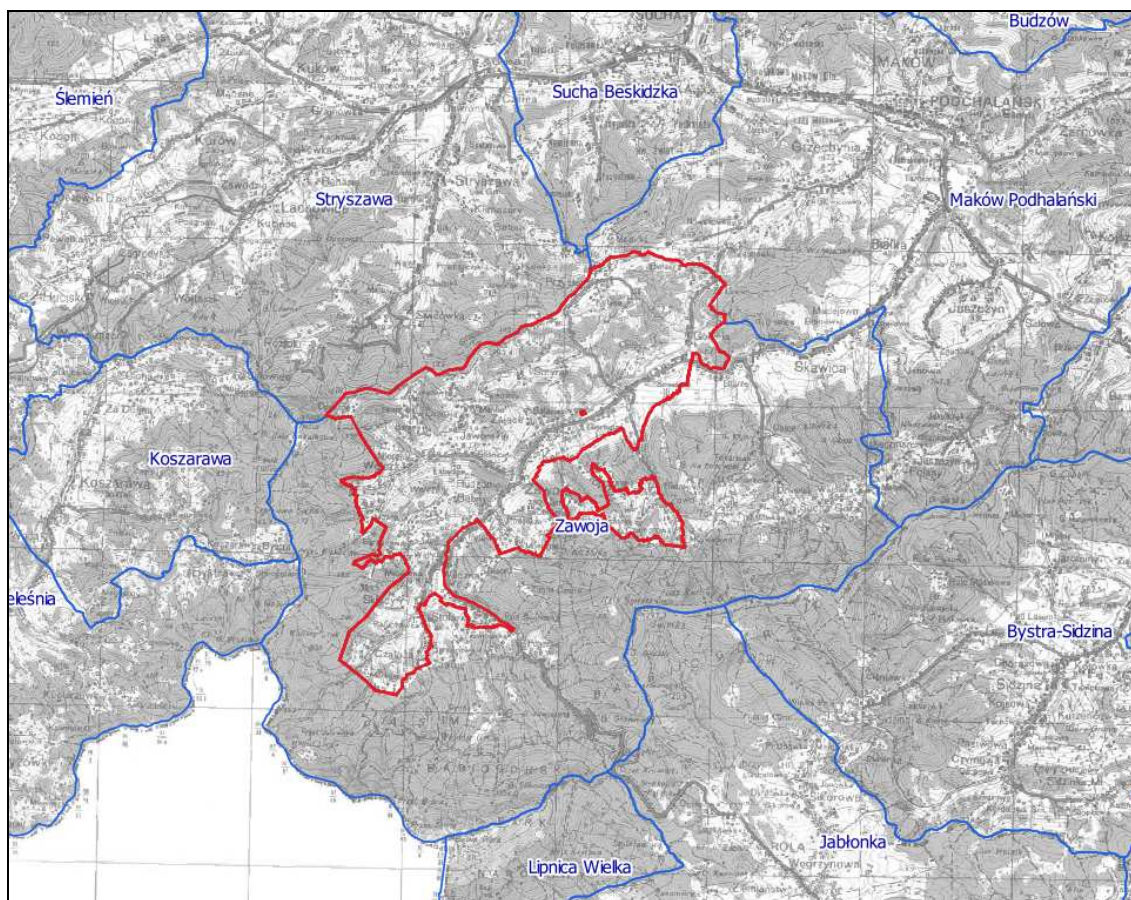
2 Charakterystyka stanu i funkcjonowania środowiska

W rozdziale dokonano krótkiej charakterystyki środowiska terenu, będącego przedmiotem projektu zmiany mpzp, a w szczególności rozpoznaniu pod względem budowy geologicznej i rzeźby, warunków hydrologicznych, klimatycznych, gleb, bioróżnorodności fauny i flory, zasobów krajobrazowych oraz obecnego sposobu użytkowania terenów objętych opracowaniem zmiany mpzp.

2.1 Położenie administracyjne

Gmina Zawoja położona jest w południowo-zachodniej części województwa małopolskiego w powiecie suskim, u północnych podnóży Babiej Góry i Policy. Jest to gmina wiejska o powierzchni 12 880 ha, na terenie której zlokalizowane są dwie wsie: Zawoja 10 085 ha (78,3% powierzchni gminy) oraz Skawica – 2 795 ha (21,7%).

Obszar objęty opracowaniem położony jest na terenie miejscowości Zawoja i obejmuje część miejscowości.

Ryc. 1. Położenie administracyjne analizowanego terenu
źródło: opracowanie własne na podstawie danych z geoportal.gov.pl

2.2 Położenie fizyczno-geograficzne

Położenie obszaru opracowania na tle podziału Polski (Solon i in. 2018):

Megaregion: Region Karpacki

Prowincja: Karpaty Zachodnie wraz z Podkarpaciem Zachodnim i Północnym (51)

Podprowincja: Zewnętrzne Karpaty Zachodnie (513)

Makroregion: Beskidy Zachodnie (513.44-57)

Mezoregion: **Beskid Żywiecko-Orawski (513.51)**

The map shows the Babiogórski Park Narodowy area. A red outline highlights the 'Beskid Żywiecko-Orawski' region. Key locations include Stryżawa, Lachowice, Sucha Beskidzka, and the 'Rezerwat na Polcu im. prof. Zenona Klemensiewicza'. The map also shows the 'Pasma Pewelsko-Krzeczowskie' and 'Beskid Makowski'.

2.3 Użytkowanie i zagospodarowanie terenu objętego projektem zmiany mpzp

2.4 Budowa geologiczna i kopaliny

Pod względem stratygraficznym utwory budujące obszar gminy należą do trzeciorzędu (paleogen) i czwartorzędu.

9

warstwy hieroglifowe (łupki i piaskowce) wieku eoceńskiego z wkładkami piaskowca pasierbieckiego, piaskowca sieleckiego i margli łąckich.

Czwartorzęd reprezentują utwory plejstoceny i osady holocenu. Plejstocen wykształcony jest w postaci żwirów i glin, które tworzą niewyraźnie rozwinięte tarasy i rozcięte stożki napływowe, wzniesione 10-15 m nad dno doliny. Są to stożki i terasy zachowane u wylotu bocznych dolin, zbudowane przede wszystkim z grubych żwirów o średnicy 0,1-0,15 m. Osady holocenu reprezentują żwiry, piaski i gliny zaścielające dna dolin i tworzące niskie stożki i terasy denne.

Na terenie gminy Zawoja dominują niekorzystne warunki geologiczno - inżynierskie podłoża budowlanego. Jest to rejon górski, odznaczający się dużymi deniwelacjami terenu. Strome zbocza są charakterystyczne nie tylko dla głównych, najwyższych partii terenu, ale i dla grzbietów mniejszych. Są one dodatkowo porozcinane licznymi głębokimi dolinami potoków. Na stokach licznie rozwijają się zjawiska geodynamiczne. Gdyby nie silne rozcięcie terenu, stromość zboczy i zagrożenie osuwiskami, same własności budowlane podłoża na przeważającym obszarze są dobre – obszary gruntów skalistych osadowych, fliszowych z przewagą gruboławicowych piaskowców oraz średnio dobre - obszary gruntów skalistych osadowych, fliszowych z przewagą łupków ilastych. Niekorzystne warunki budowlane występują również w dolinie Skawicy w zasięgu terasów zalewowych zagrożonych powodzią w czasie sezonowych, głównie wiosennych wezbrań, powodowanych roztopami. Korzystne warunki dla zabudowy stanowią obszary gruntów żwirowych wyższych teras (Opracowanie 2015).

W obrębie obszaru opracowania oraz jego sąsiedztwie nie występują złoża, tereny i obszary górnicze.

2.5 Rzeźba terenu

Obszar gminy należy do Beskidu Żywieckiego i Pasma Babiogórskiego, wchodzącego w skład Zachodnich Karpat Zewnętrznych. Obejmuje najwyższą w Karpatach Zewnętrznych grupę górską Babiej Góry. Grupa Babiej Góry usytuowana pomiędzy poprzeczną bruzdą Korbielowa a doliną Skawy, składa się z równoległych inwersyjnych grzbietów: Babiej Góry (1725m n.p.m.), Policy (1367m) i Jałowca (1100m), oddzielonych dolinami z systemami teras o dnach na wysokości 400-600 m n.p.m. Południowa granica gminy przebiega grzbietami pasma Babiej Góry i pasma Policy; granicę pomiędzy nimi wyznacza Przełęcz Lipnicka (Krowiarki) z polaną Krowiarki (986m n.p.m.). Monoklinalny grzbiet Babiej Góry jest asymetryczny; usytuowany w granicach gminy północny stok opada ścianą skalną (stoki schodzą do wysokości 635m n.p.m.). Dalej na północ usytuowana jest dolina Skawicy, za którą rozciąga się Pasma Jałowieckie. Od strony zachodniej grupa Babiej Góry sąsiaduje z grupą Pilska, drugim

pod względem wysokości obszarem Beskidu (1557m n.p.m.), natomiast po stronie południowej rozciągają się nisko wzniesione Działy Orawskie oraz obniżenie Bramy Sieniawskiej.

Charakterystyczną cechą budowy Beskidu Żywieckiego są szerokie, zwarte pasma górskie o przebiegu SW-WE rozczłonkowane wąskimi obniżeniami dolinnymi. Stoki pasm rozcinają głębokie V-kształtne dolinki o stromych zboczach. Beskid Żywiecki posiada cechy rzeźby młodej, co wiąże się z głębokim rozcięciem i dużym spadkiem koryt. Niższe poziomy, przy braku miąższach serii mniej odpornych, są słabo wykształcone. Deniwelacje terenu warunkują piętrowość procesów i ich znaczne natężenie. Stoki Babiej Góry powyżej górnej granicy lasu (1450m n.p.m.) modelują obecnie obrywy i osuwiska skalne, procesy mrozowe i soliflukcyjne oraz wymywanie drobnego materiału. W piętrze leśnym zachodzi natomiast erozja liniowa potoków. Deniwelacje w granicach gminy sięgają 1310 m; teren gminy rozciąga się od wysokości 410 m n.p.m. (Skawica Dolna) do 1725 m n.p.m. (Diablak) (Opracowanie 2015).

2.6 Wody podziemne i powierzchniowe

2.6.1 Wody podziemne

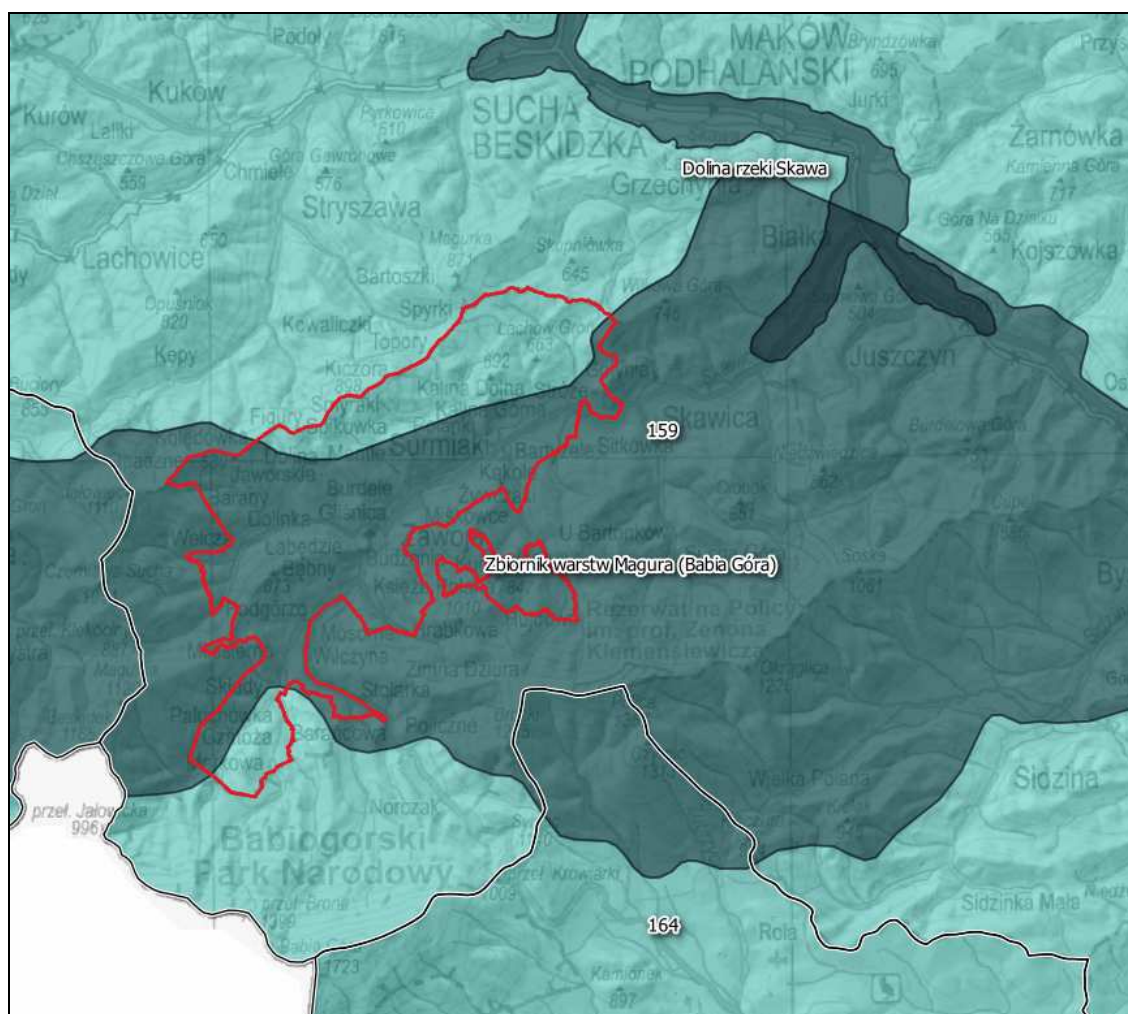
Gmina Zawoja należy do karpackiego regionu hydrogeologicznego, makroregionu południowego. Na obszarze opracowania występują dwa piętra wodonośne: czwartorzędowe i fliszowe. Piętro czwartorzędowe występuje w dolinie Skawicy w utworach terasowych. Warstwę wodonośną piętra tworzą otoczaki i żwiry; miąższość warstwy wodonośnej waha się w granicach od < 1 do 5m (średnio 2m). Zwierciadło wody ma przeważnie charakter swobodny. Głębokość zalegania poziomu czwartorzędowego, powiązana z wodami powierzchniowymi, kształtuje się głównie od 2m p.p.t. Wydajność pojedynczych otworów studziennych waha się od 1 do 5m³/h. Wody poziomu czwartorzędowego pozostają w kontakcie hydraulicznym z wodami poziomu fliszowego, stąd w przypadku ujmowania połączonych pięter wydajność znacznie wzrasta (np. Zawoja Szkoła > 8m³/h). Odpływ podziemny w zlewni Skawicy dla okresów niżówkowych wynosi 3,1dm³/s/km². Moduł zasobów odnawialnych wynosi 268m³/24h/km², natomiast zasoby dyspozycyjne przyjęto na poziomie 134 m³/24h/km² z uwagi na bardzo małe zbiorniki wód użytkowego piętra czwartorzędowego.

Piętro fliszowe występuje w gruboławicowych piaskowcach trzeciorzędowych warstw magurskich. Wody tego poziomu mają charakter wód szczelinowo - porowych. Piętro fliszowe wchodzi w obręb Lokalnego Zbiornika Wód Podziemnych nr 445 „Zbiornik warstw Magura” (Babia Góra). Strefa aktywnej wymiany wód sięga do głębokości 60-100m. Miąższość warstwy wodonośnej wynosi przeciętnie ok. 20m (od 10 do 40m). Poziom fliszowy zalega na bardzo zróżnicowanych głębokościach, miejscami

bezpośrednio pod powierzchnią terenu, maksymalnie do 50m p.p.t. Współczynnik filtracji waha się przeważnie w granicach 0,1-1,5m/d, rzadziej 4m/d. Maksymalna wydajność pojedynczych otworów studziennych waha się od 2 do 5m³/h. Piętro fliszowe pozbawione jest naturalnej izolacji i zasilane jest przez infiltrację wód opadowych. Zasoby dyspozycyjne przyjęto na poziomie 30% zasobów odnawialnych tj. 80m³/24h/km².

Uwzględniając nowy podział, wynikający z aktualizacji planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, obszar opracowania leży w obrębie Jednolitej Części Wód Podziemnych Nr 159. Stan ilościowy i chemiczny JCWPd Nr 159 określono jako dobry a ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych jako niezagrażone.

Obszar objęty zmianą planu w dużej części położony jest w granicy Lokalnego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 445 „Zbiornik warstw Magura” (Babia Góra). Jest to zbiornik wydzielony według kryteriów indywidualnych, ze względu na potrzebę ochrony najbardziej wydajnych partii skał, jako źródła zaopatrzenia w wodę pitną. Zbiornik fliszowy nie jest chroniony w sposób naturalny, stąd jest silnie narażony na zanieczyszczenia przenikające z powierzchni terenu.

Ryc. 3. Położenie terenu opracowania w obrębie JCWPd oraz względem GZWP
źródło: Państwowy Instytut Geologiczny-Państwowy Instytut Badawczy: <http://m.bazagis.pgi.gov.pl/cbdg>

Obszar objęty analizą położony jest częściowo w granicach aglomeracji Makowsko - Zawojskiej ustalonej Uchwałą nr XXVI/377/16 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 29 sierpnia 2016 r. w sprawie wyznaczenia aglomeracji Makowsko – Zawojskiej.

2.6.2 Wody powierzchniowe

Teren gminy Zawoja należy do zlewni Skawy, prawostronnego dopływu Wisły. Częściowo południową granicą gminy – grzbietem pasma Babiej Góry i Policy – przebiega europejski dział wodny rozdzielający zlewiska Morza Bałtyckiego i Morza Czarnego. Natomiast zachodnią granicą gminy przebiega dział wodny II rzędu pomiędzy zlewnią Skawy i Soły, a północno-zachodnią dział wodny III rzędu rozdzielający zlewnie poszczególnych dopływów Skawy. W obszarze opracowania przebiegają działy wodne IV rzędu. Działy wodne przebiegają wyraźnymi kulminacjami terenowymi i mają charakter pewny.

Obszar gminy w całości odwadniany jest przez rzekę Skawicę z dopływami; obejmując źródłową, górną i środkową część jej zlewni. Skawica jest najdłuższym, lewostronnym dopływem Skawy; długość Skawicy wynosi 24,2km. Cieki powierzchniowe rejonu Zawoi charakteryzują się deszczowo – gruntowo - śnieżnym systemem zasilania. Szczególne warunki Babiej Góry – wysokie opady, niewielkie parowanie i duża zdolność retencyjna podłoża określają bardzo wysokie zasoby wodne. Sieć hydrograficzna jest bardzo silnie rozwinięta i obejmuje cieki na ogół stałe. Potoki źródłowe Skawicy spływają z północnego stoku Babiej Góry łącząc się w rejonie Zawoi Widły. Dwa skrajne potoki to wyznaczający zachodnią granicę Babiej Góry – Potok Jałowiecki (Czałożanka) ze źródłami pod Przełęczą Jałowiecką oraz Potok Jaworzyna (Jaworzynka) wyznaczający wschodnią granicę masywu Babiej Góry, wypływający spod Przełęczy Lipnickiej. Największe prawostronne dopływy Potoku Jałowieckiego to Potok Urwisko, Czarna Woda i Marków Potok (w odcinku źródłowym Cyłowy Potok) z dopływami: Klinowy Potok, Błotnisty Potok, Barańcowy Potok i Wilczy Potok (Dejakowy). Największymi lewostronnymi dopływami Jaworzynki jest Norczak i Rybny Potok odwadniający najwyżej wzniesione obszary Babiej Góry z Sulowym Potokiem i Potokiem Słonów.

Po połączeniu Skawica płynie wąską, głęboko wciętą doliną w kierunku północno-wschodnim, przyjmując prawostronne dopływy: Potok Mosorczyk, Jastrzębiec, Skawicę Górną, Skawiczankę (Skawica Sołtysia) oraz Potok Rotnia. Największe lewostronne dopływy Skawicy to Welczówka, Surmiakowy Potok, Kalinka i Gołynia. Zdecydowanie lepiej rozwinięte jest prawostronne dorzecze Skawicy; szczególnie gęsta sieć cieków występuje w zlewni Skawicy Górnej i Skawiczanki odwadniających masyw Policy.

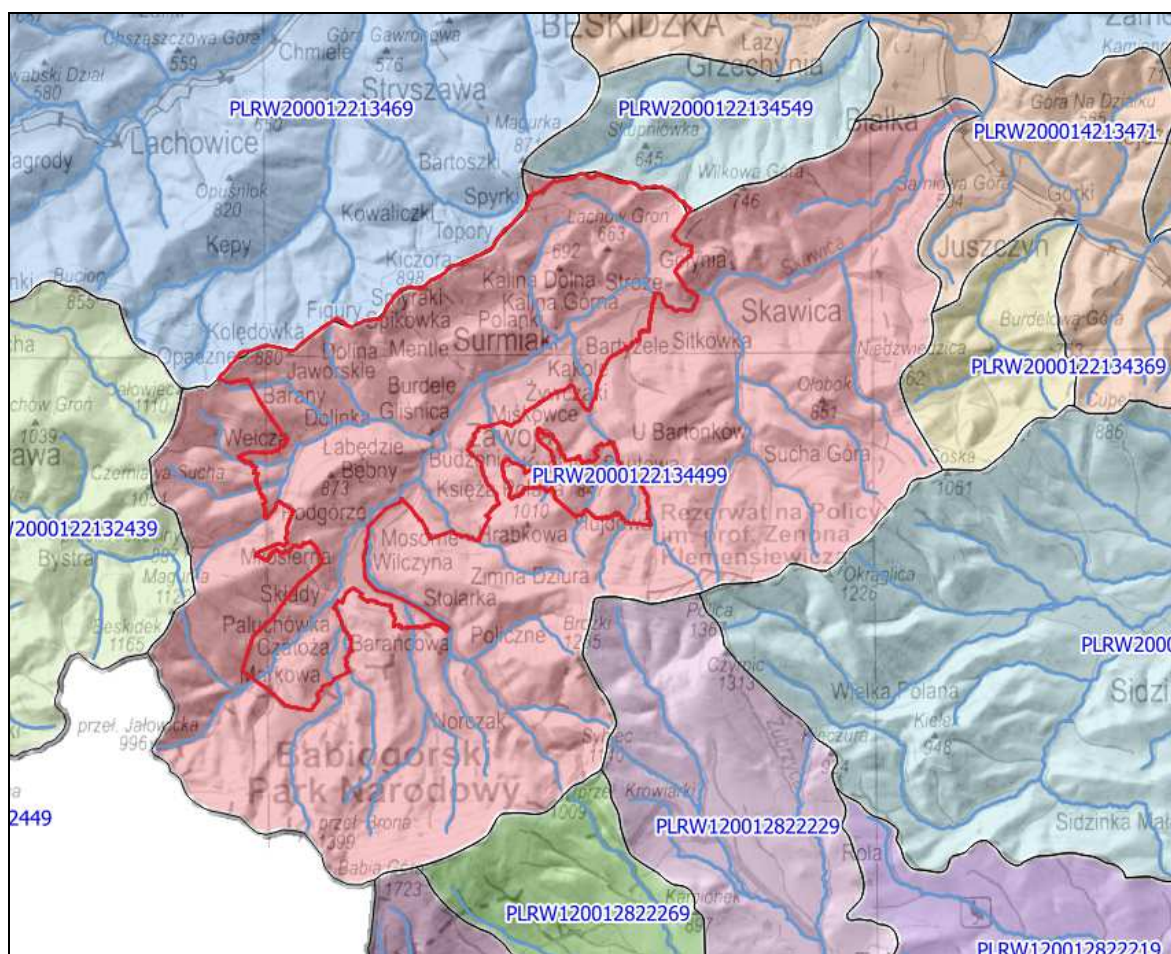
Warunki hydrologiczne Skawicy scharakteryzowano na podstawie danych pomiarowych IMGW dotyczących wieloletnich stanów wód oraz przepływów w profilu Zawoja na Skawicy, zamykającego zlewnię o powierzchni 48,6km² oraz Skawica Dolna na Skawicy zamykającego zlewnię o powierzchni 139km².

Skawica ma charakter rzeki górskiej; średni spadek rzeki wynosi 16‰. Górski charakter reżimu hydrologicznego Skawicy sprawia, iż jest ona rzeką o małej bezwładności hydrologicznej. Charakteryzuje się w związku z tym znaczną amplitudą zmienności przepływów. Skawica jest rzeką o dużym potencjale powodziowym, charakteryzuje się gwałtownymi, lecz krótkotrwałymi wezbraniami.

W masywie Babiej Góry występuje duża ilość źródeł, w większości o charakterze stałym; większość źródeł zwłaszcza o wydajności powyżej 1l/s występuje na wysokości 900-1300 m n.p.m. Źródła wokół szczytu Babiej Góry mają prawie stałą temperaturę 2 - 3°C, a także wyrównaną wydajność, co wynika m.in. z głębokiego krążenia wody w ośrodku skalnym.

Obszar opracowania leży w obrębie zlewni Jednolitej Części Wód Powierzchniowych: PLRW2000122134499 Skawica. JCWP zaklasyfikowana jako potok fliszowy została zidentyfikowana jako naturalna część wód, o dobrym stanie wód (cel środowiskowy: dobry stan ekologiczny, dobry stan chemiczny), ryzyko osiągnięcia celów środowiskowych zakwalifikowano jako niezagrożone.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
dla Gminy Zawoja dla obszaru wsi Zawoja

Ryc. 4. Położenie terenu w stosunku do JCWP
źródło: opracowanie własne na podstawie danych z geoportal.gov.pl

2.7 Warunki klimatyczne i jakość powietrza atmosferycznego

Teren gminy Zawoja należy do karpackiej dzielnicy klimatycznej, charakteryzującej się piętrowym układem elementów klimatycznych, pod względem wysokościowym zbieżnym z piętrami roślinnymi:

- piętro klimatu umiarkowanie ciepłego do wysokości 680 m n.p.m. (w tym piętrze położony jest obszar opracowania),
- piętro klimatu umiarkowanie chłodnego na wysokości 680 – 1080 m n.p.m. (regiel dolny),
- piętro klimatu chłodnego 1080 – 1400 m n.p.m. (regiel górny),
- piętro klimatu bardzo chłodnego 1400 – 1650 m n.p.m. (kosodrzewina),
- piętro klimatu umiarkowanie zimnego powyżej 1650 m n.p.m. (hale alpejskie);

Cechą charakterystyczną klimatu Gminy Zawoja jest stosunkowo duże zachmurzenie oraz wysokie sumy opadów atmosferycznych (w dolinie Skawicy w Zawoi 1100 mm/rok). Sytuacja ta jest wynikiem przeważającego napływu wilgotnych mas powietrza polarnego morskiego z zachodu i północnego zachodu oraz ukształtowania

pasma Babiej Góry jako bariery orograficznej, położonej blisko zachodniego skraju Karpat. Prawie połowa rocznej sumy opadów przypada na okres trzech miesięcy letnich.

Warunki anemologiczne kształtowane są zarówno przez cyrkulację ogólną, jak i orografię terenu, wskutek czego przebieg wiatru jest częściowo sterowany przez układ grzbietów i dolin. Dodatkową modyfikację wprowadza lokalna cyrkulacja górsko-dolinną i wiatry halne. Zdecydowanie przeważają wiatry z kierunku południowego, południowo-zachodniego i zachodniego (łącznie 65% dni w roku) o prędkościach średnio 3,6-4,8 m/s.

Zaleganie pokrywy śnieżnej uzależnione jest od wysokości; liczba dni z pokrywą śnieżną w poszczególnych piętrach waha się w piętrze umiarkowanie ciepłym (obszar opracowania) od 90 do 140 dni w roku, w umiarkowanie chłodnym od 125 do 175 dni, w chłodnym od 160 do 210 dni, w bardzo chłodnym od 195 do 240 dni, umiarkowanie zimnym od 230 do 280 dni.

Tereny zabudowy położone w dolinie rzeki Skawicy posiadają niekorzystne warunki mezoklimatyczne, ze względu na częste inwersje temperatury. Ponadto częściej występują mgły, dłużej zalega pokrywa śnieżna a insolacja jest mniejsza w stosunku do terenów położonych na stokach.

Jakość sanitarna powietrza to ważny czynnik zdrowotny, gdyż człowiek wystawiony jest na bezpośredni kontakt z zanieczyszczeniami zawartymi w powietrzu. Poprawa jakości powietrza ma korzystny wpływ na stan sanitarny środowiska i zdrowie ludzi.

Ocena jakości powietrza w województwie małopolskim w 2016 roku została wykonana według zasad określonych w art. 89 ustawy Prawo ochrony środowiska z uwzględnieniem wymogów dyrektywy 2008/50/WE i dyrektywy 2004/107/WE oraz decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej 2011/850/UE z dnia 12 grudnia 2011 r.

Oceny jakości powietrza odnoszone są do jednostek terytorialnych nazywanych strefami. Zawoja należy do strefy „małopolskiej”. Roczna ocena została wykonana w oparciu o wyniki pomiarów przeprowadzonych w 2016 roku na stałych stacjach monitoringu.

Oceny dokonuje się z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów, ustanowionych ze względu na:

- ochronę zdrowia ludzi,
- ochronę roślin.

W ocenie dokonywanej pod kątem spełnienia kryteriów określonych w celu ochrony zdrowia uwzględnia się następujące zanieczyszczenia: SO₂, NO₂, CO, C₆H₆, O₃, pyłu zawieszonego PM₁₀, pyłu PM_{2,5} oraz ołowiu, arsenu, kadmu, niklu i benzo(a)pirenu w pyłe PM₁₀. w ocenie pod kątem ochrony roślin uwzględnia się: dwutlenek siarki SO₂, tlenki azotu NO_x i ozon O₃.

Strefy zalicza się do określonej klasy w oparciu o ocenę poziomu wymienionych wyżej substancji w powietrzu. Określa się jedną klasę strefy ze względu na ochronę zdrowia i jedną klasę ze względu na ochronę roślin. Podstawę zaliczenia strefy do określonej klasy, stanowią wyniki oceny uzyskane na obszarach o najwyższych poziomach stężeń danego zanieczyszczenia w strefie.

Poniższe tabele przedstawiają wynikowe klasy jakości powietrza w strefie małopolskiej w roku 2016 dla kryterium ochrony zdrowia i roślin.

Tab. 1. Klasyfikacja strefy małopolskiej w zakresie jakości powietrza

	Klasa strefy dla poszczególnych zanieczyszczeń – ochrona zdrowia ludzi											
zanieczyszczenia	SO ₂ ,	NO ₂	CO	C ₆ H ₆ ,	O ₃	PM10	PM2,5	Pb	As	Cd	Ni	BaP
klasa	A	A	A	A	A (D2)	C	C	A	A	A	A	C

	Klasa strefy dla poszczególnych zanieczyszczeń – ochrona roślin		
zanieczyszczenia	SO ₂ ,	NO _x	O ₃
klasa	A	A	A (D2)

źródło: Raport o stanie środowiska w województwie małopolskim w 2016 roku, WIOŚ w Krakowie

Zgodnie z klasyfikacją dla kryterium ochrony zdrowia strefa małopolska otrzymała wynikową klasę C, ze względu na ponadnormatywne stężenia benzo(a)pirenu, pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5. Ponadnormatywne wartości związane są z oddziaływaniem emisji z indywidualnych instalacji ogrzewania budynków. Zaliczenie strefy małopolskiej do klasy D2 nastąpiło ze względu na przekroczenie poziomu celu długoterminowego stężenia ozonu. Źródłem tego przekroczenia są warunki meteorologiczne sprzyjające formowaniu się ozonu.

Głównym zagrożeniem jakości powietrza jest tzw. niska emisja powierzchniowa z takich źródeł jak węglowe piece domowe i kotłownie, emitujące głównie tlenki węgla, siarki i pyły. Spala się w nich węgiel, zazwyczaj niskiej jakości, z dużą zawartością siarki i substancji lotnych. Częstym procederem jest palenie w piecach tworzyw sztucznych, w wyniku, czego do powietrza emitowane są dioksyne. Emisja niska jest problemem również ze względu na brak urządzeń ochrony powietrza w lokalnych systemach grzewczych i piecach domowych. W przypadku emisji związanej z mieszkalnictwem jednorodzinnym zwłaszcza przy zwartej zabudowie, zanieczyszczenia uwalniane na niewielkich wysokościach często pozostają i kumulują się w otoczeniu źródła emisji, stając się poważnym problemem ekologicznym i zdrowotnym lokalnej społeczności. Wielkość zanieczyszczeń uzależniona jest przede wszystkim od warunków atmosferycznych (temperatury) i jakości opału. W okresie wiosenno-letnim jest ona niższa, a w okresie jesienno-zimowym znacznie wyższa.

Emisja komunikacyjna, ze względu na sposób rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń (niskie źródła emisji) jest najbardziej uciążliwa w najbliższym otoczeniu drogi. W wyniku spalania paliw w środkach mobilnych, do środowiska dostają się zanieczyszczenia gazowe. Są to głównie: tlenek węgla, tlenki azotu, dwutlenek węgla i węglowodory. Emitowane są także pyły na skutek ścierania się opon, hamulców i nawierzchni drogowej, które zawierają związki ołowiu, kadmu, niklu itp. Na obszarze miejscowości największe zanieczyszczenia komunikacyjne występują na terenach przylegających do drogi wojewódzkiej nr 957.

2.8 Gleby

Na terenie gminy występują cztery kategorie gleb:

- gleby fitogeniczne; są to unikalne w Karpatach fliszowych inicjalne gleby skaliste i rumoszowe (litosole), do których zaliczają się rankery (gleby skaliste głębsze); gleby fitogeniczne pokrywają grzbiet masywu Babiej Góry; niżej na stokach występują regosole, charakteryzujące się większą zawartością drobniejszego materiału;
- gleby autogeniczne (gleby brunatne, bielicowe i pseudobielicowe),
- gleby napływowe (mady),
- gleby hydrogeniczne (gleby glejowe, murszowo-mineralne).

Przeważającą powierzchnię obszaru gminy zajmują gleby brunatne kwaśne wytworzone ze zwietrzeliny gruboziarnistej (piaskowców magurskich) o uziarnieniu glin lekkich i średnich, miejscami glin ciężkich i utworów pyłowych ilastych. Gleby brunatne gliniaste są to w większości gleby średnio głębokie i głębokie, zboczowe, namyte. W partiach wierzchowinowych przeważają gleby brunatne silnie szkieletowe (25-50% szkieletu) oraz bardzo silnie szkieletowe (50-75% szkieletu). Drugim typem gleb na obszarze gminy są gleby bielicowe i pseudobielicowe, charakteryzujące się znaczną szkieletowością, występujące przede wszystkim w wyższych partiach masywu Babiej Góry i Policy (regiel górny). Są to przede wszystkim gleby leśne, które zajmowane pod uprawy szybko przechodzą do grupy gleb słabo wykształconych (arenosoli) ze względu na małą miąższość wierzchnich poziomów genetycznych, które pod wpływem zabiegów agrotechnicznych ulegają zniszczeniu. W północnej części gminy, w obszarze doliny Skawicy, występują mady, wytworzone z utworów pyłowych pochodzenia wodnego. Miejscami występują gleby semihydrogeniczne – glejowe oraz hydrogeniczne – murszowo - mineralne. Gleby glejowe występują na terenach bez odpływu wody opadowej, która stagnuje na nieprzepuszczalnym podłożu lub towarzyszą wysiękom wód i młakom, gdzie w utworach stokowych gromadzi się duża ilość bardzo płytkich wód podskórnych. Gleby

te charakteryzują niekorzystne właściwości fizyczne (np. duża zbitość, a tym samym mała porowatość i przepuszczalność oraz ciągły niedobór tlenu).

W obrębie obszaru opracowania i jego najbliższego otoczenia nie prowadzono badań gleb w ramach PMS.

2.9 Zasoby przyrodnicze i różnorodność biologiczna

Przyrodnicze komponenty środowiska abiotycznego (biotop) i ich zróżnicowanie przestrzenne, decydują o naturalnej szacie roślinnej i faunie, które tworzą biocenozy zróżnicowane gatunkowo, a tym samym odzwierciedlają bioróżnorodność gatunkową i ekosystemową. Różnorodność biologiczna w krajobrazie jest zjawiskiem bardzo złożonym, gdyż obejmuje zarówno różnorodność genetyczną, gatunkową jak i różnorodność ekosystemów.

Według geobotanicznego podziału Matuszkiewicza (2008a), obszar opracowania leży w:

Prowincji: Karpackiej

Dziale: Wyżyn Zachodniokarpackim

Krainie: Karpat Zachodnich

Podkrainie: Zachodniobeskidzkiej

Okręgu: Beskidzkim Żywieckim

Podokręgu: **Babiogórskim Dolnoreglowym**

Według podziału Szefera i Pawłowskiego, obszar miejscowości leży w obrębie następujących jednostek geobotanicznych:

Państwo: Holarktyka

Obszar: Eurosyberyjski

Prowincja: Środkowo-europejska

Podprowincja: Górska

Dział: Karpacki

Poddział: Karpaty Zachodnie

Okręg: **Śląsko-Babiogórski**

Poszczególne jednostki geobotaniczne odznaczają się swoistym przestrzennym układem roślinności, wynikającym ze zróżnicowania rzeźby, budowy geologicznej i stosunków hydrologicznych.

Pierwotne przestrzenne rozmieszczenie zbiorowisk roślinnych w pełni odzwierciedlało naturalny układ pomiędzy warunkami glebowo-klimatycznymi a roślinnością występującą na danym obszarze.

Zasoby przyrodnicze są najbardziej wartościowym zasobem gminy Zawoja.

W szacie roślinnej gminy przeważają zbiorowiska leśne zajmujące 65,8% powierzchni gminy. Zbiorowiska leśne obejmują ok. 90% powierzchni masywu Babiej Góry oraz ok. 70% powierzchni pasma Policy.

Obszar zmiany mpzp, obejmujące przede wszystkim tereny zurbanizowane, odznacza się niższymi walorami przyrodniczymi w stosunku do części gminy leżącej w obrębie zwartej części Parku Narodowego i jego otuliny.

Obszarom zabudowy towarzyszą tradycyjnie charakterystyczne, antropogeniczne zbiorowiska roślinności segetalnej i ruderalnej, do których należą zbiorowiska pól uprawnych: chwasty upraw zbożowych ze związku *Aperion spicae-venti* i zbiorowiska upraw okopowych ze związku *Polygono-Chenopodion* oraz nitrofilne zbiorowiska na siedliskach ruderalnych i na okrajkach ze związków *Arction lappae*, *Aegopodion podagrariae* i *Alliarion*. Ponadto występują synantropijne zbiorowiska urządzone przez człowieka, jak zieleń przydomowa, założenia parkowe czy przykościelne grupy starych drzew. Największy powierzchniowo rejon, w którym wprowadzane są zmiany przeznaczenia leży przy granicy ze Skawicą. Tereny w granicach wyznaczonej strefy urbanizacji w sąsiedztwie terenów zabudowy, odznaczają się niższym poziomem bioróżnorodności z przewagą zbiorowisk należących do związków *Arrhenatherion elatioris* oraz *Molinietalia caeruleae*. Wśród zidentyfikowanych gatunków można wymienić takie jak: dzwonek rozpierzchły (*Campanula patula*), koniczyna biała (*Trifolium repens*), wiązówka błotna (*Filipendula almaria*), tymotka łąkowa (*Phleum pratense*), wierzbowka kiprzyca (*Chamaenerion angustifolium*), przytulia (*Galium* sp.), trzcinnik piaskowy (*Calamagrostis epigejos*), wilżyna bezbronna (*Ononis arvensis*), chaber łąkowy (*Centaurea jacea*). W tej strefie występuje znacznie mniej drzew i krzewów, które skupione są głównie wzdłuż drogi i ciek. Na bardziej wilgotnych łąkach w sąsiedztwie zabudowy można usłyszeć charakterystyczne odgłosy derkacza (*Crex crex*). W części położonej w oddaleniu od zabudowy, która charakteryzuje się większą bioróżnorodnością, spotyka się większą ilość gatunków takich jak chociażby: mięta długolistna (*Mentha longifolia*), fiołek polny (*Viola arvensis*), marchew zwyczajna (*Daucus carota*), tojeść pospolita (*Lysimachia vulgaris*), groszek (*Lathyrus* sp.), krwawnica pospolita (*Lythrum salicaria*). Pojedynczo występują na tym terenie okazy mieczyka dachówkowatego (*Gladiolus imbricatus*). Rejon ten, z większym zagęszczeniem zadrzewień kępowych i liniowych jest również siedliskiem licznie występujących osobników dzierzby gąsiorka (*Lanius collurio*).

2.10 Walory krajobrazowe i kulturowe

Ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu, wprowadziła do definicji krajobrazu jako

postrzeganej przez ludzi przestrzeni, zawierającej elementy przyrodnicze lub wytwory cywilizacji, ukształtowanej w wyniku działania czynników naturalnych lub działalności człowieka. Ustawa o ochronie przyrody, zmieniona powyższą ustawą, określa także pojęcie walorów krajobrazowych jako wartości przyrodnicze, kulturowe, historyczne, estetyczno-widokowe obszaru oraz związane z nimi rzeźbę terenu, twory i składniki przyrody oraz elementy cywilizacyjne, ukształtowane przez siły przyrody lub działalność człowieka.

Gmina Zawoja leży na terytorium Park 1, wydzielonym w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Małopolskiego. Obejmuje on tereny górskie Beskidu Małego i Żywieckiego. Tereny te, o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych powinny przede wszystkim być zagospodarowywane z nadrzędnym celem ochrony tych walorów.

W obszarze zmiany mpzp występują liczne obiekty objęte ochroną na podstawie ustawy o ochronie zabytków. Są to m.in. stanowiska archeologiczne, obiekty wpisane do rejestru zabytków, obiekty wpisane do ewidencji zabytków oraz inne wartościowe, stanowiące elementy dziedzictwa kulturowego.

2.11 Hałas, wibracje oraz promieniowanie elektromagnetyczne

Działalność człowieka powoduje istotne zmiany w tzw. klimacie akustycznym. Jako hałas według przepisów rozumiemy każdy dźwięk, który w danych warunkach jest określany jako szkodliwy, uciążliwy lub przeszkadzający, niezależnie od jego parametrów fizycznych. Podstawą prawną działań w zakresie ochrony środowiska przed hałasem stanowi ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. prawo ochrony środowiska, art. 112 stwierdza: *„ochrona przed hałasem polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, w szczególności poprzez: utrzymanie poziomu hałasu poniżej dopuszczalnego lub co najmniej na tym poziomie, zmniejszenie poziomu hałasu co najmniej do dopuszczalnego, gdy nie jest on dotrzymany, zapobieganiu ich powstawaniu lub przenikaniu do środowiska”*.

Należy pamiętać, iż prawo ochrony środowiska traktuje hałas jako jedno z zanieczyszczeń środowiska i w związku z tym, poddaje go takim samym zasadom i obowiązkom jak w przypadku innych zanieczyszczeń. Bardzo często problem hałasu jest bagatelizowany, a jednocześnie badania naukowe wykazują, że dla przeciętnego człowieka hałas jest kilkakrotnie bardziej dokuczliwy niż np. zanieczyszczenie powietrza.

Dopuszczalne wartości poziomu hałasu określa Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Zgodnie z przepisami ww. dokumentu dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego, terenów zabudowy zagrodowej, terenów

rekreacyjno-wypoczynkowych oraz terenów mieszkaniowo-usługowych dopuszczalny poziom dźwięku hałasu drogowego i kolejowego wynosi 50 dB w porze dziennej i 40 dB w porze nocnej. Dla pozostałych obiektów i działalności będącej źródłem hałasu jest to odpowiednio 55 dB i 45 dB.

Głównym stałym, liniowym źródłem hałasu położonym w analizowanym terenie jest droga wojewódzka nr 957. Wyniki pomiarów monitoringowych hałasu drogowego na terenie województwa małopolskiego w 2013 roku w punkcie pomiarowym w Zawoi wykazały przekroczenia wartości dopuszczalnych hałasu w porze nocy.

Miejscowość	Współrzędne geograficzne punktu		Równoważny poziom dźwięku A (LAeq) [dB]		Przekroczenia wartości dopuszczalnych [dB]	
	długość	szerokość	pora dzienna	pora nocna	pora dzienna	pora nocna
Zawoja	19°32'36,6"	49°38'41,4"	64,1	57,4	-	1,4

Źródło: <http://www.krakow.pios.gov.pl/>

Pole elektromagnetyczne (PEM) jest naturalnym elementem natury i zawsze istniało w środowisku ziemskim. Jednak od początku XX wieku, w związku z rosnącym zapotrzebowaniem na energię elektryczną, nieustannie rozwijającymi się technologiami bezprzewodowymi, a także zmianami w stylu pracy i zachowaniach społecznych, środowisko coraz bardziej poddawane jest działaniu pola elektromagnetycznego wytwarzanego przez sztuczne źródła. Obecnie człowiek pozostaje w nieprzerwanej ekspozycji na oddziaływanie pól elektromagnetycznych o różnych częstotliwościach, pochodzących od wszelkiego rodzaju urządzeń i instalacji wykorzystywanych w przemyśle, jak i tych powszechnie używanych przez człowieka. Do najważniejszych źródeł promieniowania zaliczyć należy przede wszystkim stacje i linie energetyczne, nadajniki radiowe i telewizyjne oraz stacje bazowe telefonii komórkowej.

Dopuszczalne wartości parametrów fizycznych pól elektromagnetycznych zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów. Zgodnie z zapisami zawartymi w tym rozporządzeniu dopuszczalne w środowisko poziomy pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz dla miejsc dostępnych dla ludzi, wynoszą dla składowej elektrycznej 10kV/m, dla składowej magnetycznej 60A/m. Przepisy stanowią ponadto, że na terenach przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową natężenie pola elektrycznego nie może przekraczać wartości 1kV/m, a natężenie pola magnetycznego wartości 60A/m.

Badania poziomów pól elektroenergetycznych prowadzi Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Krakowie. Wg danych za 2016 rok na terenie województwa

małopolskiego nie stwierdzono przekroczenia dopuszczalnych poziomów promieniowania elektromagnetycznego.

2.12 Zasoby środowiska chronione na podstawie przepisów szczególnych

2.12.1 Obszary i obiekty chronione na podstawie przepisów o ochronie przyrody

Ochrona przyrody w rozumieniu ustawy polega na zachowaniu, zrównoważonym użytkowaniu oraz odnawianiu zasobów, tworów i składników przyrody: dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową, zwierząt prowadzących wędrowny tryb życia, siedlisk przyrodniczych, siedlisk zagrożonych wyginięciem, rzadkich i chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów, tworów przyrody żywej i nieożywionej oraz kopalnych szczątków roślin i zwierząt, krajobrazu, zieleni w miastach i wsiach oraz zadrzewień.

Celem ochrony przyrody jest: utrzymanie procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów, zachowanie różnorodności biologicznej, zachowanie dziedzictwa geologicznego i paleontologicznego, zapewnienie ciągłości istnienia gatunków roślin, zwierząt i grzybów, wraz z ich siedliskami, przez ich utrzymanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych, a także pozostałych zasobów, tworów i składników przyrody oraz kształtowanie właściwych postaw człowieka wobec przyrody przez edukację, informowanie i promocję w dziedzinie ochrony przyrody.

Analizowany teren leży w całości w obrębie różnych form ochrony przyrody.

Babiogórski Park Narodowy

Babiogórski Park Narodowy (BgPN) ustanowiony został w styczniu 1955 roku rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 października 1954 roku. Głównym celem ochrony przyrody Parku jest zachowanie różnorodności i bogactwa przyrodniczego, zapewnienie naturalnego przebiegu procesów przyrodniczych lub utrzymywanie albo przywracanie do właściwego stanu składników przyrody w zakresie przyrody nieożywionej, ekosystemów leśnych, lądowych ekosystemów nieleśnych, ekosystemów wodnych, gatunków roślin, grzybów i ich siedlisk, gatunków zwierząt i ich siedlisk, siedlisk przyrodniczych, krajobrazu oraz wartości kulturowych.

Obszary Natura 2000

W części gminy objętej zmianą mpzp znajdują się obszary Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000: Babia Góra – PLB120011, Ostoja Babiogórska - PLH 120001.

Babia Góra – PLB 120011

Występuje tutaj co najmniej 16 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 3 gatunki z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). Gniazduje powyżej 1% populacji krajowej C3, C6; drozd obrożny (> 0,5% populacji krajowej), płochacz halny (10%-20% populacji krajowej, CK), sóweczka (2-3,5% populacji krajowej, CK); w stosunkowo wysokim

zagęszczeniu (C7) występują: cietrzew (CK), dzięcioł białostrzbiety (CK) i jarząbek. Obszar ważny dla zachowania bioróżnorodności. Ostoja odznacza się bogatą florą (ok. 924 gat. roślin naczyniowych), a wśród niej występuje wiele gatunków rzadkich i zagrożonych oraz prawnie chronionych. Najcenniejszymi roślinami są okrzyn jeleni *Laserpitium archangelica*, który na Babiej Górze ma swoje jedyne stanowisko w Polsce i rogownica alpejska *Cerastium alpinum* ssp. *babiogorense*, takson endemiczny dla Babiej Góry.

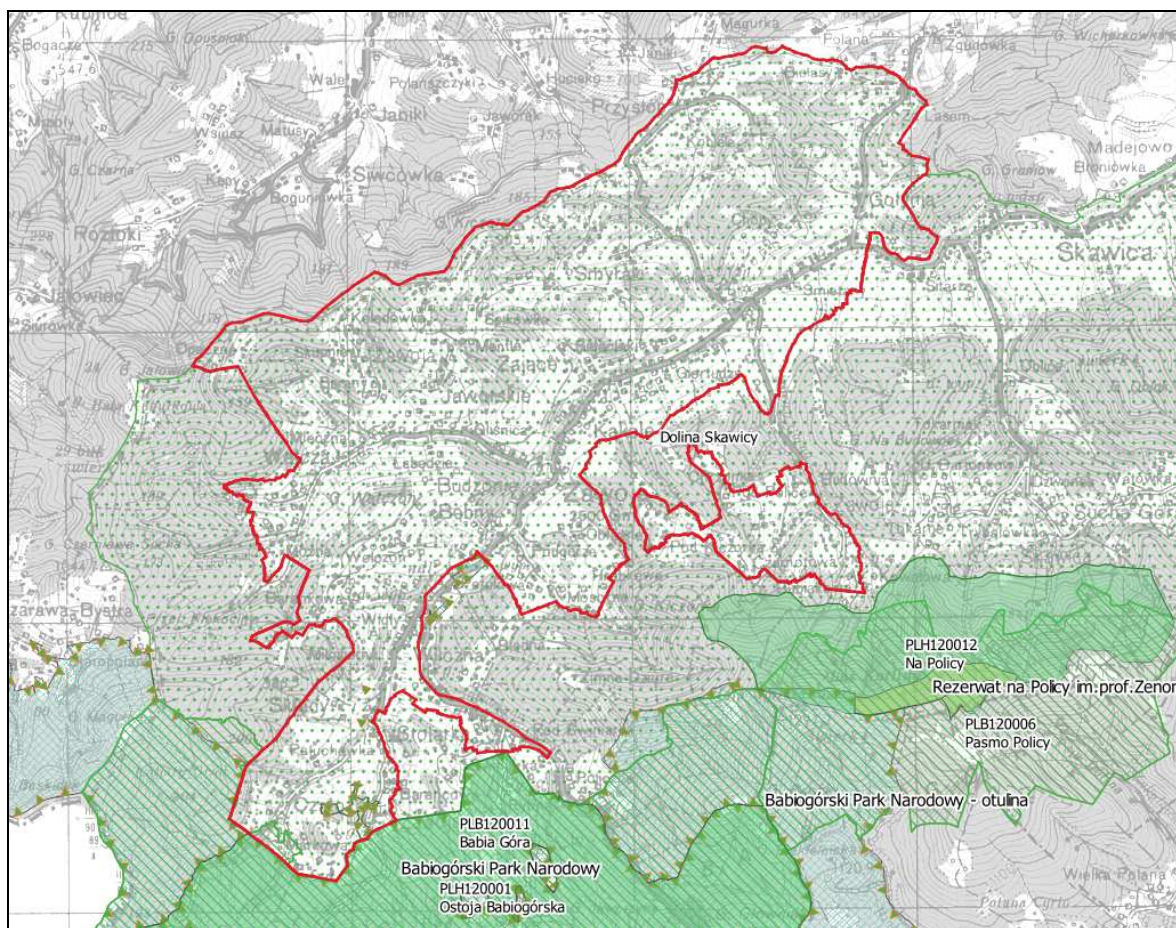
Ostoja Babiogórska – PLH 120001

Obszar ten jest ważny dla zachowania bioróżnorodności. Stwierdzono tu występowanie 18 typów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Wśród nich szczególnie cenne zbiorowiska leśne i muraw wysokogórskich (jedyne miejsca występowania podtypu 6170-4). Znajduje się tu także jedno z 2 stanowisk zarośli kosodrzewiny na terenie Beskidów. Ostoja odznacza się bogatą florą (ok. 925 gat. roślin naczyniowych), a wśród niej występuje wiele gatunków rzadkich i zagrożonych oraz prawnie chronionych. Najcenniejszymi roślinami naczyniowymi są: okrzyn jeleni *Laserpitium archangelica*, który na Babiej Górze ma swoje jedyne stanowisko w Polsce i rogownica alpejska *Cerastium alpinum* ssp. *babiogorense*, takson endemiczny dla Babiej Góry. Jest to także jedno z 4 stanowisk w Polsce tojadu morawskiego i jeden z 4 rejonów występowania tocji karpackiej. Ponadto jest to jedno z 3 miejsc występowania w Polsce karpackiego endemitu - darniówki tatrzańskiej i jedno z 3 miejsc występowania sichrawy karpackiej (i jedyne potwierdzone w ostatnich latach). Z terenu ostoi podano już ok. 2500 gatunków bezkręgowców. Bogata jest koleopterofauna (ok. 1500 udokumentowanych gatunków) z kilkunastoma gatunkami prawnie chronionymi, w tym biegaczem urozmaiconym *Carabus variolosus*. Interesujące gatunki zanotowano też wśród skąposzczetów *Oligocheta* (np. dżdżownica subalpejska) i niesporczaków *Tardigrada* (np. *Echiniscus lapponicus*). W masywie Babiej Góry występowała ongiś nadobnica alpejska - gatunek priorytetowy z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG; zachowały się jej siedliska, więc jest możliwa restytucja. Obszar ma również duże znaczenie dla ochrony ptaków.

Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowego „Dolina Skawicy”

Praktycznie w całości leży w obrębie obszaru chronionego, ustanowionego na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 o ochronie przyrody. Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowego „Dolina Skawicy” został powołany uchwałą nr XI/96/2015 Rady Gminy Zawoja dnia 1 października 2015 roku. Szczególnym celem ochrony Zespołu Przyrodniczo-Krajobrazowego jest utrzymanie różnorodności biologicznej oraz zachowanie krajobrazu naturalnego i kulturowego obszaru usytuowanego pomiędzy Pasmem Babiogórskim i Pasmem Polic na południu a Pasmem Jałowieckim na północy.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
dla Gminy Zawoja dla obszaru wsi Zawoja

Ryc. 5. Położenie obszaru opracowania w stosunku do najbliższych obszarów chronionych

źródło: www.gdos.gov.pl

Rezerwat Biosfery

Unikatowe walory przyrodnicze, długa historia ochrony Babiej Góry oraz prowadzone, intensywnie badania naukowe stanowiły atuty, dzięki którym w 1977 roku Babiogórski park Narodowy uzyskał status Rezerwatu Biosfery. W 2001 roku opracowana została nowa koncepcja funkcjonowania rezerwatu, która została zaakceptowana przez Międzynarodową Radę Koordynacyjną Programu MAB („Man and Biosphere”) UNESCO. Obszar rezerwatu pokrywa się obecnie z granicami otuliny i BgPN, a w obszarze rezerwatu wprowadzono strefowanie dostosowane do realizacji jego funkcji (strefa centralna, buforowa, przejściowa). Strefa centralna obejmuje tereny ochrony ścisłej BgPN: Kopułę Szczytową (część A) oraz Knieję Czatożańską (część B), posiadające największą wartość przyrodniczą ze względu na ciągłość procesów przyrodniczych zachodzących bez ingerencji człowieka oraz niezwykle bogactwo gatunków roślin i zwierząt. Strefa buforowa obejmuje pozostałą część BgPN poddaną ochronie częściowej i krajobrazowej.

Strefa przejściowa pokrywa się z otuliną BgPN; na obszarze gminy Zawoja obejmuje ona kompleksy leśne będące w zarządzie administracji Lasów Państwowych.

Na obszarze planu występują obiekty – kapliczki, krzyże i figury, stanowiące elementy dziedzictwa kulturowego. Wszystkie elementy dziedzictwa kulturowego występujące w obszarze planu podlegają ochronie i nakazuje się ich utrzymanie

2.12.4 Obszary chronione na podstawie przepisów o lasach

Lasy ochronne

Ze względu na rolę lasów w środowisku przyrodniczym, gospodarce i życiu społecznym kraju wyróżnia się:

- lasy gospodarcze - jako ogólnie chronione,
- lasy ochronne - jako szczególnie chronione.

Na przedmiotowym obszarze występują tereny leśne w tym lasy ochronne w zarządzie PGL LP, RDLP w Katowicach, Nadleśnictwo Sucha.

2.12.5 Obszary chronione na podstawie przepisów o ochronie wód

Ochrona źródeł, źródlisk, mokradeł, cieków wodnych i dolin rzecznych

Ekosystemy wodne i zależne od wód stanowią jeden z najbardziej podatnych na degradację elementów środowiska. Jednocześnie pełnią one niezmiernie istotną rolę przyrodniczą i społeczno-gospodarczą. Ich znaczenie zostało odzwierciedlone w preambule Ramowej Dyrektywy Wodnej, stanowiącej że: *woda nie jest produktem handlowym takim jak każdy inny, ale raczej dziedzictwem, które musi być chronione, bronione i traktowane jako takie*. Podejście to zostało również uwzględnione w polskim porządku prawnym w brzmieniu art. 38 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne: *„wody jako integralna część środowiska oraz siedliska dla zwierząt i roślin podlegają ochronie niezależnie od tego czyją stanowią własność”*. Również ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody w swoim art. 117 stanowi, że: *gospodarowanie zasobami dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów oraz zasobami genetycznymi roślin, zwierząt i grzybów użytkowanymi przez człowieka powinno zapewniać ich trwałość, optymalną liczebność i ochronę różnorodności genetycznej, w szczególności przez ochronę, utrzymanie lub racjonalne zagospodarowanie naturalnych i półnaturalnych ekosystemów, w tym lasów, torfowisk, bagien, muraw, solnisk, klifów nadmorskich i wydm, linii brzegów wód, dolin rzecznych, źródeł i źródlisk, a także rzek, jezior i obszarów morskich [...] Umożliwienie korzystania z wód publicznych zarówno dla ludzi jak i dla zwierząt zostało uwzględnione w zakazie, wyrażonym w art. 119 powyższe ustawy, który zabrania wznoszenia w pobliżu rzek i kanałów, obiektów budowlanych uniemożliwiających lub utrudniających ludziom i dziko występującym zwierzętom dostęp do wody.*

Strefy ochronne ujęć wód

Niewielki fragment terenu leży w granicach terenu ochrony pośredniej strefy ochronnej dla ujęcia wody powierzchniowej na potoku Skawica zlokalizowanego w miejscowości Białka, gmina Maków Podhalański, powiat Sucha Beskidzka, ustanowionego Rozporządzeniem Nr 5/2010 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie z dnia 20 września 2010r.

Na terenie ochrony pośredniej zabrania się:

- 1) rolniczego wykorzystania ścieków oraz nawożenia gnojówką lub gnojowicą;
- 2) stosowania środków ochrony roślin z wyjątkiem środków dopuszczonych do stosowania w strefach ochronnych ujęć wody, określonych w rejestrze środków ochrony roślin prowadzonym na podstawie art. 47 ustawy 18 grudnia 2003r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2008r. Nr 133, poz. 849 z późn. zm.);
- 3) wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi, z wyłączeniem oczyszczonych wód opadowych i roztopowych o których mowa w art. 9 pkt 14 lit. c ustawy Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019 z późn. zm.) oraz poza oczyszczonymi wodami popłucznymi i spustowo-przelewowymi pochodzącymi ze stacji uzdatniania wody;
- 4) lokalizowania magazynów i rurociągów do transportu substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (wykaz I i II), w tym substancji priorytetowych określonych w przepisach wydanych na podstawie ustawy Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019 z późn. zm.);
- 5) budowy autostrad, torów kolejowych, dróg krajowych, wojewódzkich i powiatowych;
- 6) mycia pojazdów mechanicznych poza myjniami usługowymi;
- 7) lokalizowania nowych ferm chowu lub hodowli zwierząt;
- 8) prowadzenia działalności hodowlanej, bez posiadania zbiornika na gnojowicę i gnojówkę oraz szczelnej płyty gnojowej;
- 9) realizowania budownictwa mieszkalnego oraz turystycznego bez przyłączenia do kanalizacji zbiorczej, lub w przypadku braku takiej kanalizacji, bez wyposażenia w szczelny zbiornik do gromadzenia ścieków;
- 10) lokalizowania składowisk odpadów komunalnych, niebezpiecznych, innych niż niebezpieczne i obojętne oraz obojętnych;
- 11) lokalizowania nowych ujęć wody;
- 12) lokalizowania cmentarzy oraz grzebania zwłok zwierzęcych.

Na terenie ochrony pośredniej wprowadza się ograniczenie stosowania nawozów zgodnie z warunkami rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 kwietnia

2008r. w sprawie szczegółowego sposobu stosowania nawozów oraz prowadzenia szkoleń z zakresu ich stosowania (Dz. U. z 2008r. Nr 80 poz. 479).

2.12.6 Obszary chronione na podstawie przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych

Gleby wysokich klas bonitacyjnych

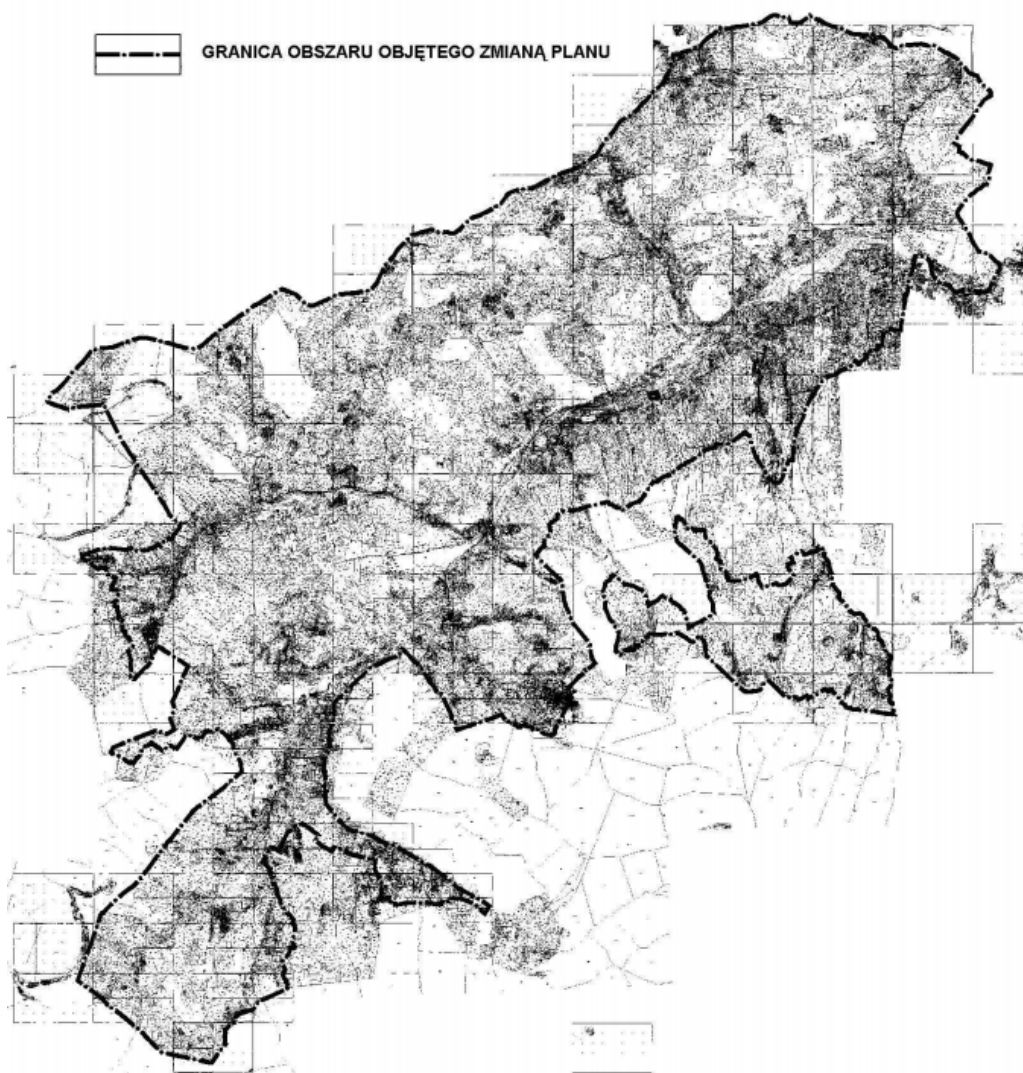
W obrębie obszaru opracowania nie występują gleby wysokich klas bonitacyjnych.

3 Informacje o zawartości, głównych celach zmiany mpzp oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami

3.1 Zakres terytorialny projektu zmiany mpzp

Granice obszaru objętego procedurą sporządzania zmiany mpzp, określono na załączniku graficznym zgodnie z:

- uchwałą nr XXI/206/2016 Rady Gminy Zawoja z dnia 23 czerwca 2016 r. w sprawie: zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla Gminy Zawoja dla obszaru wsi Zawoja
- uchwałą nr XXI/207/2016 Rady Gminy Zawoja z dnia 23 czerwca 2016 r. w sprawie: zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla Gminy Zawoja dla obszaru wsi Zawoja

Ryc. 7. Zakres obszaru objętego sporządzeniem zmiany mpzp

źródło: UG Zawoja

3.2 Ogólna charakterystyka ustaleń zawartych w projekcie zmiany mpzp

Ustala się następujące symbole dla określenia podstawowego przeznaczenia terenów:

- MN1**- tereny zabudowy jednorodzinnej,
- MN2**- tereny zabudowy siedliskowej,
- MU**- tereny zabudowy mieszkaniowej i usług,
- U**- tereny zabudowy usługowej o charakterze komercyjnym,
- UP**- tereny zabudowy usługowej o charakterze publicznym,
- UK**- tereny zabudowy usługowej o charakterze sakralnym,
- UZ**- tereny usług w zieleni,
- PU**- tereny zabudowy produkcyjno-usługowej,

RU- tereny obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych i rybackich

US- tereny sportu i rekreacji,

USz- tereny sportów zimowych i rekreacji,

USw- tereny sportu i rekreacji nadwodnej,

UT- tereny usług turystyki,

UTM- tereny usług turystyki z zabudową mieszkaniową,

ZUI- tereny zieleni urządzonej o charakterze izolacyjnym,

ZU- teren zieleni urządzonej,

ZC- tereny cmentarzy,

ZR- tereny zieleni naturalnej,

R- tereny rolnicze,

ZL- tereny lasów,

ZL1- tereny zalesień,

WS- tereny wód powierzchniowych,

KDG- tereny dróg publicznych – droga główna,

KDZ- tereny dróg publicznych – droga zbiorcza,

KDL- tereny dróg publicznych – drogi lokalne,

KDD- tereny dróg publicznych – drogi dojazdowe,

KDW- tereny dróg wewnętrznych – drogi wewnętrzne,

KP- tereny parkingów,

K- tereny infrastruktury technicznej – kanalizacja ,

E- tereny infrastruktury technicznej – elektroenergetyka ,

W- tereny infrastruktury technicznej – wodociągi ,

T- tereny infrastruktury technicznej – telekomunikacja;

Jedyne nowe oznaczenie terenu, wprowadzone analizowaną zmianą mpzp to **ZUI-** tereny zieleni urządzonej o charakterze izolacyjnym z podstawowym przeznaczeniem pod zieleni o charakterze izolacyjnym. Obszary te stanowią naturalne oddzielenie terenów zabudowy jednorodzinnej od terenów zabudowy produkcyjno – usługowej.

Projekt zmiany mpzp zawiera zapisy w zakresie ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego oraz ochrony dziedzictwa kulturowego oraz dóbr kultury współczesnej i krajobrazu:

- uszczegółowiono zapisy w zakresie ochrony cieków, występujących na obszarze zmiany mpzp,

- uzupełniono zapisy obowiązującego dokumentu w zakresie istnienia nowej formy ochrony przyrody: zespołu przyrodniczo – krajobrazowego „Dolina Skawicy”,

- uzupełniono zapisy obowiązującego dokumentu w zakresie istnienia lokalnego zbiornika wód podziemnych Zbiornik warstw Magura (Babia Góra),
- zaktualizowano listy obiektów objętych rejestrem zabytków i gminną ewidencją zabytków, które leżą w obrębie zmiany mpzp,
- wprowadzono informację o położeniu strefy planowanego suchego zbiornika przeciwpowodziowego, obejmującego teren zarezerwowany dla realizacji inwestycji zgodnej z Planem Zarządzania Ryzykiem Powodziowym, przyjętym na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 października 2016r. w sprawie przyjęcia Planu zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszaru dorzecza Wisły. W obszarze objętym granicami strefy nie wyznacza się nowych terenów budowlanych. Na terenach planowanego suchego zbiornika przeciwpowodziowego utrzymuje się dotychczasowe przeznaczenie terenów ustalone w obowiązującym planie. Obecni i przyszli użytkownicy winni podejmować ewentualne działania inwestycyjne ze świadomością możliwości realizacji planowanego suchego zbiornika przeciwpowodziowego.

Pomimo dużej powierzchni obszaru objętego zmianą mpzp, realne zmiany w stosunku do obowiązującego planu są niewielkie. Są to przede wszystkim poszerzenia tereny zabudowy mieszkaniowej. Największy powierzchniowo teren leży w północno-wschodniej części w pobliżu Skawicy i obejmuje tereny PU. Tereny te objęte były zmianą suikzp, uchwaloną uchwałą Nr XL/398/2017 Rady Gminy Zawoja z dnia 28 grudnia 2017 r. w sprawie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Zawoja. Podlegały również ocenie oddziaływania na środowisko w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko projektu zmiany studium i zostały pozytywnie zaopiniowane przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie.

3.3 Powiązania projektu zmiany mpzp z innymi dokumentami

W analizowanym projekcie zmiany mpzp uwzględniono uwarunkowania wynikające z powiązań projektowanego dokumentu z dokumentami wyższego rzędu, w szczególności:

- **Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Zawoja**

Projekt zmiany planu nie narusza ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Zawoja.

- **Opracowanie ekofizjograficzne dla Gminy Zawoja - Aktualizacja**

Planowane zmiany zapisów nie są sprzeczne z uwarunkowaniami i zasadami, określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym. Najcenniejsze przyrodniczo obszary

gminy są objęte ochroną prawną w formie parku narodowego. Nadrzędną funkcją tych terenów jest zachowanie różnorodności biologicznej, zasobów, tworów i składników przyrody nieożywionej i walorów krajobrazowych, przywrócenia właściwego stanu zasobów i składników przyrody oraz odtworzenia zniekształconych siedlisk przyrodniczych, siedlisk roślin, siedlisk zwierząt lub siedlisk grzybów. Wszystkie inne działania są podrzędne w stosunku do funkcji przyrodniczej.

4 Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

Z uwagi na charakter zapisów analizowanego projektu zmiany mpzp i prognozowane oddziaływania, określone w rozdziale 8, nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania skutków realizacji analizowanego projektu zmiany mpzp na środowisko.

Stan środowiska na obszarze projektu zmiany mpzp, opisany został w rozdziale 2 niniejszej prognozy.

5 Potencjalne zmiany stanu środowiska przy braku realizacji mpzp

W przypadku braku realizacji planowanej zmiany mpzp i utrzymania obecnego sposobu zagospodarowania, nie ma podstaw do przewidywania istotnych zmian stanu środowiska. Jednocześnie w sytuacji położenia gminy w newralgicznym miejscu pod względem przyrodniczym, wskazane jest dokonywanie zmian zagospodarowania terenu w ramach procedury uchwalania mpzp, co pozwala na znacznie dokładniejszą analizę potencjalnego wpływu na środowisko w stosunku do procedury ustalania warunków zabudowy i zagospodarowania terenu dla pojedynczych inwestycji.

Z przeprowadzonej przez UG analizy wynika, że wielkość wyznaczonych terenów produkcyjno – usługowych w gminie jest niewystarczająca. Świadczy o tym dobitnie analiza oceniająca stan obecnego zagospodarowania terenów produkcyjno – usługowych ustalonych w studium, w której oceniono, iż wykorzystane pozostało 70% ustalonych powierzchni. W stanie istniejącym w obszarze gminy Zawoja, w wielu przypadkach, drobna działalność produkcyjna jest rozproszona i funkcjonuje w ustalonych w planach terenach mieszkaniowo-usługowych i mieszkaniowych; co należy uznać za niekorzystne zarówno dla możliwości rozwoju przedsiębiorczości jak i dla warunków życia mieszkańców gminy, stan ten wymaga zmiany.

Powierzchnia terenów zainwestowanych w obszarze całej gminy wynosi 478,10 ha, co stanowiło 3,71% powierzchni całej gminy. We wsi Skawica powierzchnia terenów zainwestowanych wynosi 91,20ha, co stanowiło 3,26% powierzchni wsi, w Zawoi powierzchnia terenów zainwestowanych wynosi 386,90 ha, co stanowiło 3,95%

powierzchni całej wsi. Całkowita powierzchnia terenów zainwestowanych o charakterze produkcyjnym w stanie istniejącym wynosi około 19 hektarów, co stanowi niecałe 4 % terenów zainwestowanych gminy. Wielkość ta stanowi podstawę do zakwalifikowania gminy Zawoja do obszarów o bardzo niskim poziomie przedsiębiorczości. W opracowaniu pn. „Diagnoza do Programu rewitalizacji Gminy”, stwierdzono niski poziom przedsiębiorczości oraz słabą kondycję lokalnych przedsiębiorstw, ocenę tą oparto na dokonanej analizie danych statystycznych z zakresu przedsiębiorczości oraz na przeprowadzonych sondażach z mieszkańcami gminy, którzy ocenili iż: w obszarze gminy występuje brak nowych inwestycji i związanych z tym miejsc pracy.

6 Istniejące problemy ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu.

Rzeka Skawica wraz z dopływami stwarza zagrożenie powodziowe dla gminy Zawoja. W opracowaniu p.n. „Studium określające granice obszarów bezpośredniego zagrożenia powodzią dla terenów nieobwałowanych w zlewni Skawy”, stanowiące I etap studium ochrony przeciwpowodziowej wykonanym przez Dyrektora RZGW w Krakowie, zostały określone granice zalewu wodami rzek: Skawicy, Skawicy Górnej, Skawicy Sołtysiej, Jastrzębca, Rotni i Welczówki o prawdopodobieństwie przewyższenia $p=50\%$, 20% , 10% , 5% , $3,33\%$, 1% , $0,2\%$.

Ze względu na głęboko wcięte koryta rzek, wody te tylko w niewielkim stopniu stwarzają zagrożenie powodziowe dla obszarów zabudowy położonych w sąsiedztwie rzek.

7 Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia analizowanego projektu zmiany mpzp

Przy formułowaniu ustaleń analizowanego projektu zmiany mpzp miały zastosowanie cele ochrony środowiska, ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu.

Cele ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym:

Strategiczne dokumenty krajowe uwzględniają międzynarodowe konwencje i umowy ratyfikowane przez Polskę takie jak m.in.:

- Konwencja o różnorodności biologicznej, sporządzona w Rio de Janeiro dnia 09.05.1992 r. wraz z Protokołem Kartageńskim o bezpieczeństwie biologicznym do Konwencji o różnorodności biologicznej.
- Konwencja o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych, sporządzona w Bernie dnia 19 września 1996 r.

- Konwencja o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt, sporządzona w Bonn dnia 23 czerwca 1979 r.
- Porozumienie o ochronie nietoperzy w Europie, podpisane w Londynie dnia 4 grudnia 1991 r.
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, sporządzona w Nowym Jorku dnia 9 maja 1992 r. wraz z Protokołem z Kioto do Ramowej Konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu z 11 grudnia 1997 roku oraz Porozumienia paryskiego, przyjętego w Paryżu w dniu 12 grudnia 2015 r.
- Konwencja o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzona w Espoo dnia 25 lutego 1991 r.
- Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska sporządzona w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r.
- Konwencja w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych (Konwencja Sztokholmska).

Cele ochrony środowiska na szczeblu wspólnotowym:

Cele polityki UE w dziedzinie środowiska naturalnego zostały określone w art. 191 ust 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w sposób następujący:

- zachowanie, ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego,
- ochrona zdrowia człowieka,
- ostrożne i racjonalne wykorzystanie zasobów naturalnych,
- promowanie na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania regionalnych lub światowych problemów środowiska naturalnego, w szczególności zwalczania zmian klimatu.

Podstawowym dokumentem określającym cele ochrony środowiska na szczeblu Unii Europejskiej jest 7 Wspólnotowy Program Działań w Zakresie Środowiska Naturalnego. Stanowi on środowiskowy wymiar wspólnotowej strategii zrównoważonego rozwoju i wytycza 9 celów priorytetowych do osiągnięcia do 2020 r.

1. ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii,
2. przekształcenie Unii w zasobooszczędną, zieloną i konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną,
3. ochrona obywateli Unii przed związanymi ze środowiskiem problemami i zagrożeniami dla ich zdrowia i dobrostanu,
4. maksymalizacja korzyści płynących z prawodawstwa Unii w zakresie środowiska poprzez lepsze wdrażanie tego prawodawstwa,

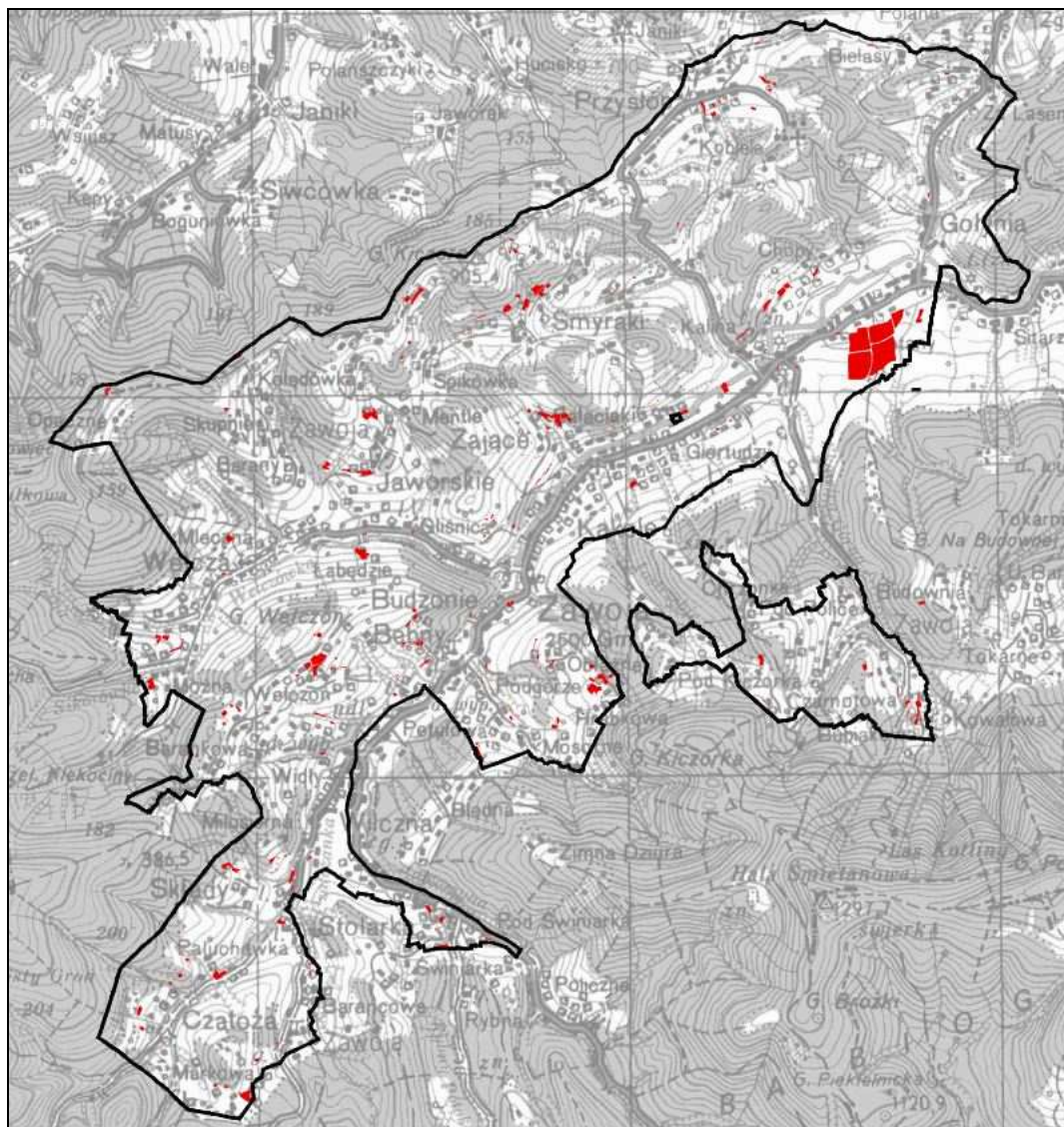
5. doskonalenie wiedzy i bazy dowodowej unijnej polityki w zakresie środowiska,
6. zabezpieczenie inwestycji na rzecz polityki w zakresie środowiska i klimatu oraz uwzględnienie kosztów ekologicznych wszelkich rodzajów działalności społecznej,
7. lepsze uwzględnianie problematyki środowiska i większa spójność polityki,
8. wspieranie zrównoważonego charakteru miast w Unii,
9. zwiększenie efektywności Unii w podejmowaniu międzynarodowych wyzwań związanych ze środowiskiem i klimatem.

Cele ochrony środowiska na szczeblu krajowym:

Zgodnie z Konstytucją, Rzeczpospolita Polska zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju (art. 5) a ochrona środowiska jest obowiązkiem m. in. władz publicznych, które poprzez swą politykę powinny zapewnić bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom (art. 74).

8 Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko będące skutkiem realizacji ustaleń projektu zmiany mpzp

Każda działalność człowieka niesie za sobą nieuchronne zmiany w środowisku. W tym zakresie, w jakim analizowany dokument wprowadza zmiany do obowiązującego mpzp, należy dokonać oceny ich oddziaływania na elementy środowiska i środowiska, jako całość. Realne zmiany przeznaczenia terenu są bardzo niewielkie i ograniczają się do kosmetycznych korekt w sąsiedztwie już wyznaczonych terenów zabudowy. Największa powierzchniowo zmiana dotyczy terenu PU wyznaczonego w zmianie studium z 2017 r., która na etapie zmiany studium uzyskała pozytywne opinie organów w tym RDOŚ. Należy w tym miejscu zauważyć, że zmiana ta w analizowanym projekcie obejmuje obszar mniejszy niż wskazany w obowiązującym studium. Pozostawiono znaczny obszar terenów zieleni, co jest pozytywnym aspektem w kontekście występowania na tym terenie mietczyka dachówkowatego (*Gladiolus imbricatus*).

Ryc. 8. Przyrost terenów przeznaczonych do zabudowy w stosunku obowiązującego mpzp

źródło: UG Zawoja

8.1 Powierzchnia ziemi i gleby

Zmiana rzeźby terenu uwarunkowana jest procesami naturalnymi i oddziaływaniami antropogenicznymi. Przemiany związane z działalnością człowieka wiążą się ściśle z rozwojem osadnictwa, rolnictwa i komunikacji.

Wykonywanie prac ziemnych przy realizacji zabudowy, może powodować lokalne zmiany w ukształtowaniu powierzchni terenu. Wskutek powstawania fundamentów, może dojść do zaburzenia profilu glebowego oraz jego zanieczyszczenia materiałami budowlanymi. Warstwy wierzchnie pokrywy glebowej będą usuwane, przemieszczane bądź mieszane z innymi materiałami, np. gruzem.

Realizacja ustaleń zmiany planu może spowodować wzrost ilości odpadów, powstających w obrębie nowej zabudowy. W okresie realizacji inwestycji będą to odpady z budowy a w trakcie funkcjonowania inwestycji będą to odpady o charakterze zależnym

od profilu działalności (komunalne lub przemysłowe). Gospodarowanie odpadami komunalnymi na terenie gminy Zawoja odbywa się zgodnie z uchwałą nr XXVI/256/2016 Rady Gminy Zawoja z dnia 1 grudnia 2016 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Zawoja.

8.2 Jakość powietrza atmosferycznego i warunki klimatyczne

W wyniku realizacji ustaleń i przeznaczenia terenów określonego w planie nie przewiduje się istotnego wzrostu emisji zanieczyszczeń.

Oddziaływanie skutków realizacji projektu zmiany mpzp na powietrze atmosferyczne, w perspektywie krótko- i średnioterminowej, może wiązać się z pracą maszyn budowlanych oraz transportem materiałów na plac budowy. Będzie to jednak oddziaływanie chwilowe, trwające tylko przez okres realizacji inwestycji.

W perspektywie długoterminowej nie prognozuje się zauważalnego wpływu inwestycji na jakość powietrza.

Realizacja usług lub produkcji wiązać się będzie w sposób oczywisty z generowaniem ruchu pojazdów co ma wpływ na jakość powietrza, jednak oddziaływanie to będzie znikome. Większy wpływ może mieć działalność produkcyjno-usługowa na największym obszarze podlegającym zmianie (PU). Oddziaływanie to będzie jednak zależne od charakteru działalności i może być znacząco zmniejszone poprzez zastosowanie odpowiednich rozwiązań technicznych i technologicznych.

Wprowadzenie w życie ustaleń zawartych w projekcie generalnie nie będzie miało istotnego znaczenia dla warunków klimatycznych terenu objętego projektem i obszarów sąsiednich.

8.3 Wody podziemne i powierzchniowe

Wody powierzchniowe oraz podziemne są elementem środowiska bardzo narażonym na zanieczyszczenie. Wielkość zanieczyszczenia tych wód zależna jest między innymi od stopnia zurbanizowania i uprzemysłowienia, gospodarki ściekowej, intensywności działalności rolniczej, a także od pokryw geologicznych i ukształtowania terenu.

Analizowany projekt dokumentu nie wprowadza takich zapisów, które mogłyby skutkować nieosiągnięciem celów środowiskowych JCWP oraz negatywnym wpływem na jakość wód JCWPd.

W zakresie systemu odprowadzania ścieków sanitarnych i ścieków opadowych lub roztopowych ustala się:

1. utrzymanie, modernizację, rozbudowę istniejących sieci i urządzeń kanalizacji oraz konieczność realizacji zbiorczego systemu odprowadzania ścieków, zwłaszcza w granicach aglomeracji Zawoja;
2. zasadę, iż wszystkie zwarte tereny przeznaczone po zabudowę, w tym w obszarze aglomeracji, będą wyposażone w sieci kanalizacji zbiorczej, wyjątek mogą stanowić pojedyncze, położone poza aglomeracją, rozproszone enklawy zabudowy, dla których budowa kanalizacji zbiorczej jest nieuzasadniona ekonomicznie;
3. obowiązuje nakaz podłączenia obiektów zabudowy mieszkaniowej, usługowej i produkcyjnej do zbiorczej kanalizacji po jej zrealizowaniu;
4. na okres przejściowy do czasu realizacji zbiorczej kanalizacji w granicach aglomeracji oraz w terenach położonych w strefie ochronnej ujęcia wód, dopuszcza się odprowadzanie ścieków sanitarnych z zabudowy do szczelnych zbiorników okresowo opróżnianych z wywozem ścieków na oczyszczalnię;
5. odprowadzanie ścieków z zabudowy położonej poza zasięgiem systemu kanalizacji zbiorczej; poza granicami aglomeracji i poza strefą ochronnej ujęcia wód, winno być realizowane w oparciu o szczelne zbiorniki okresowo opróżniane z wywozem ścieków na oczyszczalnię lub dopuszcza się budowę indywidualnych lub grupowych oczyszczalni ścieków realizowanych na zasadach określonych w przepisach odrębnych;
6. ścieki przemysłowe pochodzące z prowadzonej działalności usługowej i produkcyjnej po spełnieniu wymagań przewidzianych przepisami odrębnymi winne być wprowadzane do kanalizacji zbiorczej lub gromadzone w szczelnych zbiornikach wybieralnych regularnie opróżnianych;
7. wzdłuż istniejących i projektowanych sieci i urządzeń przy ustalaniu lokalizacji obiektów i dróg należy zabezpieczyć strefy techniczne zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi;
8. obowiązuje zakaz wprowadzania ścieków nieoczyszczonych do wód i do ziemi (z wyłączeniem wód opadowych i roztopowych, o których mowa w przepisach odrębnych);
9. zasadę odprowadzania wód opadowych lub roztopowych do wód powierzchniowych rowami istniejącymi lub realizowanymi w ramach budowy dróg dojazdowych;
10. dla powierzchni szczelnej terenów dróg, a także utwardzonych parkingów o powierzchni powyżej 0,1ha obowiązuje realizacja kanalizacji opadowej wraz z urządzeniami zapewniającymi oczyszczenie wód zgodnie z przepisami odrębnymi;
11. dopuszcza się możliwość retencjonowania i zagospodarowania wód opadowych na terenie użytkowanej posesji, przy spełnieniu warunków wynikających z przepisów odrębnych.

Lokalne zwiększenie stopnia zainwestowania obszaru może być źródłem obniżenia poziomu wód gruntowych, zmian w warunkach wilgotnościowych gleb, zmniejszenia zdolności retencyjnych i zakłócenia warunków spływu powierzchniowego wód. Skala przekształceń nie powinna być jednak znacząca, ze względu stosunkowo niewielkie powierzchnie terenów przeznaczonych do rozwoju zabudowy. Sugeruje się, aby stosować rozwiązania umożliwiające retencjonowanie wody w obrębie nieruchomości. Tam gdzie to możliwe, ze względu na ochronę wód i gleb, należy stosować nawierzchnie ażurowe, ograniczając nawierzchnie nieprzepuszczalne. Również zastosowanie systemów, pozwalających na zwiększenie retencji i infiltracji i zagospodarowanie wód opadowych w obrębie działki, wszędzie tam gdzie warunki gruntowo-wodne na to pozwalają, spowodowałoby zmniejszenie negatywnego oddziaływania na zasoby wód podziemnych oraz zmniejszyłoby negatywny wpływ na wzrost zagrożenia powodziowego. Systemy infiltracji i retencji mogą być realizowane w postaci powierzchniowej lub podziemnej. W przypadku stosowania substancji, które mogą stanowić zagrożenie dla środowiska wodnego, należy realizować podczyszczanie wód opadowych.

W obrębie terenu ochrony pośredniej dla ujęcia na potoku Skawica leży niewielki fragment obszaru zmiany mpzp. Brak jest zmian zagospodarowania w tym konkretnym obszarze a co za tym idzie nie zostaną naruszone zasady określone w rozporządzeniu Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie.

8.4 Zasoby przyrodnicze i poziom różnorodności biologicznej

Analizowany projekt zmiany mpzp jest bardzo ograniczony w swoim zakresie zmian.

Głównym ograniczeniem realizacji inwestycji na analizowanym terenie jest położenie w obrębie zespołu przyrodniczo-krajobrazowego „Dolina Skawicy”, ponieważ praktycznie wszystkie zmiany przeznaczenia terenów dotyczą obszaru tej formy ochrony przyrody.

Głównym celem istnienia powyższej formy ochrony jest utrzymanie różnorodności biologicznej oraz zachowanie krajobrazu naturalnego i kulturowego obszaru usytuowanego pomiędzy Pasmem Babiogórskim i Pasmem Polic na południu a Pasmem Jałowieckim na północy.

Zgodnie z uchwałą Nr XI/96/2015 Rady Gminy w Zawoi z dnia 1 października 2015 r. w sprawie ustanowienia na obszarze gminy Zawoja zespołu przyrodniczo-krajobrazowego pod nazwą „Dolina Skawicy”, zmienionej uchwałą Nr XXXVI/343/2017 Rady Gminy w Zawoi z dnia 29 czerwca 2017 r. w sprawie zmiany uchwały XI/96/2015 Rady Gminy Zawoja z dnia 1 października 2015 r. w sprawie ustanowienia na obszarze gminy Zawoja zespołu przyrodniczo-krajobrazowego pod nazwą „Dolina Skawicy”, na terenie Obszaru zakazuje się:

W obrębie obszaru zurbanizowanego:

1. wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia użytkowanych gruntów rolnych;
2. umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia nor, legowisk zwierzęcych oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;

Na pozostałej części zespołu przyrodniczo-krajobrazowego:

3. wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym albo budowa, odbudowa, utrzymywaniem, remontem lub naprawa urządzeń wodnych;
4. dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody albo racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
5. wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia użytkowanych gruntów rolnych;
6. umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia nor, legowisk zwierzęcych oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
7. przekształcania obszaru;
8. zmiany sposobu użytkowania ziemi.

Jednocześnie §4 ust. 2 stanowi, iż:

Zakazy, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 1-2 oraz pkt. 5-6 nie obowiązują na obszarach przeznaczonych pod zainwestowanie w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, w obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz na terenach przeznaczanych pod zainwestowanie w przewidzianych do uchwalenia studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, dla których przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na walory przyrodniczo-krajobrazowe zespołu przyrodniczo-krajobrazowego pod nazwą Dolina Skawicy.

W nawiązaniu do wyżej wymienionych zakazów określono wpływ zapisów analizowanego projektu zmiany mpzp na cele ochrony:

W projekcie zmiany mpzp dopuszcza się realizację zabudowy produkcyjno-usługowej co w naturalny sposób skutkować będzie koniecznością wykonywania prac ziemnych lokalnie zmieniających morfologię terenu. Zmiany te będą prawdopodobnie zróżnicowane z uwagi na zróżnicowanie rzeźby terenu.

Realizacja powierzchni nieprzepuszczalnych może mieć pewien wpływ na obieg wody. Zmniejszenie zdolności retencyjnej terenu może oddziaływać ponadto na wzrost zagrożenia powodziowego w dolnym biegu Skawicy. Aby przeciwdziałać temu zjawisku projekt zmiany mpzp zakłada pozostawienie części terenu jako biologicznie czynna. Jako dobre praktyki, należałoby wprowadzić rozwiązania, które redukowałyby ryzyko powstania dużych powierzchni pokrytych nawierzchniami nieprzepuszczalnymi a promowanie nawierzchni przepuszczalnych, które nie obniżałyby drastycznie pojemności retencyjnej zlewni i nie podnosiły ryzyka powodziowego.

Projekt zmiany mpzp nie zawiera takich zapisów, które skutkowałyby naruszeniem zakazu wylewania gnojowicy.

Projekt zmiany mpzp nie zawiera takich zapisów, które skutkowałyby naruszeniem zakazu zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry. Realizacja zabudowy musi być prowadzona z zachowaniem przepisów z zakresu ochrony przyrody, co znaczy między innymi konieczność zachowania zakazów związanych z objętymi ochroną gatunkami zwierząt i roślin oraz grzybów oraz uzyskiwaniem odstępstw od tych zakazów.

Każda budowa prowadzi do uszkodzenia gleby i zmiany sposobu użytkowania ziemi. Realizacja zapisów projektu zmiany mpzp w naturalny sposób skutkować będzie przekształceniem obszaru i zmianami sposobu użytkowania ziemi. Istotne w analizowanym przypadku jest natomiast to, że zabudowa zrealizowana zgodnie z zapisami projektu zmiany mpzp pozwoli realizować cele, dla których powołano zespół przyrodniczo-krajobrazowy. Znaczna większość zmian, które mogą być wynikiem zrealizowania analizowanego projektu zmiany mpzp jest niewielka i nie spowoduje istotnego wpływu na środowisko.

W granicach obszaru wsi Zawoja, objętego projektem planu znajduje się niewielki fragment Babiogórskiego Parku Narodowego (na Markowej) oraz Obszaru Natura 2000 PLB120011 Babia Góra (w sąsiedztwie Markowych Rówienek). Obszar opracowania sąsiaduje z Obszarem Natura 2000 PLH 120001 Ostoja Babiogórska. Rezerwat Przyrody na Policy im. Zenona Klemensiewicza oraz Obszary Natura 2000 Na Policy PLH120012 oraz Pasma Policy PLB120006 położone są poza obszarem opracowania. Obszary te chronione są poprzez zakaz zabudowy.

Obecnie nie obowiązuje plan ochrony dla Babiogórskiego Parku Narodowego. Aktualnie projekt planu ochrony został przesłany do Ministra Środowiska. Projekt planu ochrony zawiera zakres planu ochrony dla obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Babiogórska PLH120001 i planu zadań ochronnych dla obszaru specjalnej ochrony ptaków Babia Góra PLB120011w części pokrywającej się z obszarem Parku.

Niewielki teren zabudowy mieszkaniowej został powiększony w bezpośrednim sąsiedztwie granicy parku narodowego. Teren ten jest jednak otoczony terenami przeznaczonymi na cele budowlane. Planowane zmiany zagospodarowania dotyczą terenów położonych poza obszarami najcenniejszymi ze względów przyrodniczych. W obrębie żadnej z enklaw Parku nie jest planowane wprowadzanie nowych terenów zabudowy.

Kilka terenów zmiany mpzp leży w obrębie projektowanych korytarzy ekologicznych (Jędrzejewski 2012). Są to jednak tereny leżące w sąsiedztwie zabudowy licznych przysiółków Zawoi, będące poszerzeniem terenów o takiej samej funkcji. Skuteczność korytarza nie jest przez nie istotnie zmniejszana, bo sąsiadujące tereny pasma Przedbabiogórskiego oraz Pasma Policy zapewniają znacznie lepsze warunki migracji zwierząt, szczególnie dużych drapieżników. Wskazane jest jednak szczególne monitorowanie rozwoju zabudowy w górę stoków od osi miejscowości Zawoja. Pomimo istotnej bariery migracyjnej jaką jest zabudowa miejscowości Zawoja i droga nr 957, zachowano w obowiązującym mpzp szereg terenów wolnych od zabudowy, które również w przypadku tej zmiany nie są wskazane do zabudowy. Pozwalają one na migrację zwierząt pomiędzy sąsiednimi pasmami. Szczególnie należy zwrócić uwagę na korytarz ekologiczny wzdłuż rzeki Skawica wraz z dopływami Jaworzynki i Potoku Jałowieckiego. Skawica biegnie wzdłuż osi miejscowości Zawoja, przez obszar najbardziej intensywnych procesów antropogenicznych. Już w chwili obecnej zabudowa sięga miejscami praktycznie do samej rzeki. Wskazane byłoby pozostawienie pasa o szerokości min. 10m od brzegu lub skraju istniejących zadrzewień w każdą stronę, jednak w wielu przypadkach jest to już niewykonalne.

Ustalenia zawarte w projekcie planu są generalnie korzystne dla utrzymania bioróżnorodności obszarów ze względu na pozostawienie w dotychczasowym użytkowaniu obszarów najcenniejszych przyrodniczo, zapewnienie możliwości migracji roślin i zwierząt poprzez zachowanie korytarzy ekologicznych (obudowy biologicznej cieków i terenów otwartych) a na terenach wskazanych do rozwoju zabudowy pozostawienie części działek jako terenu zieleni biologicznie czynnego.

8.5 Krajobraz

Ustalenia projektu zmiany planu przyczynią się do niewielkich zmian w krajobrazie. Zmiana mpzp spowoduje wzrost powierzchni zabudowy kosztem terenów zielonych.

Cały teren gminy Zawoja jest wartościowy pod względem krajobrazowym. Najbardziej interesująca krajobrazowo jest jednak południowa część obszaru zmiany mpzp z rozległymi widokami na okoliczne pasma górskie. Niestety ujemnym skutkiem atrakcyjności miejsca jest negatywny trend do zabudowy terenów jak najbardziej

atrakcyjnych krajobrazowo. Powoduje to rozpraszanie zabudowy i ma negatywny wpływ na krajobraz. Zabudowa nie charakteryzuje się konkretnym stylem, co również wpływa ujemnie na odbiór wizualny krajobrazu.

Generalnie należy stwierdzić, że wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu, przyjęte w analizowanej zmianie mpzp, ograniczają możliwości negatywnego wpływu na walory krajobrazowe. Zasady kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym parametry i wskaźniki nie zostały zauważalnie zmienione w stosunku do aktualnie obowiązującego mpzp.

8.6 Hałas, wibracje oraz promieniowanie elektromagnetyczne

Realizacja inwestycji musi uwzględniać zasady dotyczące ochrony środowiska przed hałasem zgodnie z Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

Zapisy projektu zmiany planu mogą przyczynić się do wzrostu hałasu na etapie realizacji nowych inwestycji i związane będzie to głównie z pracą maszyn i urządzeń budowlanych oraz transportem materiałów na teren inwestycji. Oddziaływania te będą najprawdopodobniej ograniczone do pory dziennej. Oddziaływanie hałasu w fazie eksploatacji instalacji może być istotnym czynnikiem negatywnie oddziałującym na środowisko w przypadku niezastosowania rozwiązań technicznych i technologicznych zmniejszających poziom hałasu. Z uwagi na bezpośrednie sąsiedztwo zabudowy mieszkaniowej, szczególnie istotne jest zastosowanie odpowiedniej izolacyjności budynków w zależności od poziomu hałasu. Istotnym zagadnieniem jest również potencjalny hałas, pochodzący z instalacji wentylacyjnych budynków. Zapisy analizowanej zmiany mpzp zabraniają jednakże prowadzenia działalności, która dla terenów sąsiadujących wywołuje lub może wywoływać uciążliwości, to jest takich, które mogą spowodować przekraczanie standardów jakości ustalonych dla środowiska, a zwłaszcza w zakresie hałasu, wibracji, zanieczyszczeń powietrza, w tym substancji zapachowych.

Analizowany projekt zmiany planu nie zawiera zapisów, które mogłyby spowodować istotny wzrost poziomu promieniowania elektromagnetycznego w otoczeniu. Głównym źródłem promieniowania pola energetycznego na terenie miejscowości są linie elektroenergetyczne.

8.7 Zdrowie i warunki życia ludzi

Zmiana zakresu dopuszczalnego zagospodarowania, którą wprowadza analizowana zmiana, nie spowoduje ograniczeń w dostępie do infrastruktury oraz usług publicznych.

Z uwagi na brak istotnych oddziaływań, jakie mogą być skutkiem realizacji analizowanej zmiany mpzp, brak jest również podstaw do prognozowania negatywnego

oddziaływania na zdrowie i warunki życia ludzi, o ile zostaną zachowane zapisy analizowanego projektu zmiany mpzp oraz obowiązujące przepisy.

8.8 Ryzyko wystąpienia poważnych awarii

Na obszarze objętym zmianą mpzp nie występują obiekty zaliczane do zakładów o dużym i zakładów o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii oraz obiektów zaliczonych do kategorii „potencjalni sprawcy poważnych awarii”.

Projekt zmiany mpzp nie wprowadza takich zapisów ani innych ustaleń, które mogłyby skutkować powstaniem tego typu zakładów.

8.9 Zabytki i dobra materialne

Ustalenia projektu zmiany mpzp, nie stwarzają możliwości negatywnego oddziaływania na dobra materialne oraz zabytki. Nie pozbawia one również właścicieli gruntów sąsiednich dostępu do drogi publicznej, możliwości korzystania z wody, kanalizacji, energii elektrycznej, ciepłej oraz z środków łączności, dostępu do światła dziennego do pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi, dostępu do obiektów usługowych.

8.10 Oddziaływania transgraniczne

Położenie obszaru objętego projektem zmiany mpzp a przede wszystkim charakter projektowanego zainwestowania, wyklucza możliwość transgranicznego oddziaływania na środowisko.

9 Propozycje innych niż w projekcie zmiany mpzp rozwiązań alternatywnych a także zapobiegających, ograniczających lub kompensujących negatywne oddziaływania na środowisko

Ze względu na charakter ustaleń analizowanego projektu zmiany planu, niewiążących się ze znaczącym ujemnym oddziaływaniem na środowisko, nie przewidziano rozwiązań alternatywnych w stosunku do zaproponowanych w projekcie.

Jednocześnie w celu zminimalizowania ujemnych skutków realizacji ustaleń projektu zmiany planu proponuje się rozważenie i ew. wprowadzenie zapisów dotyczących:

- ograniczania wielkości terenów pokrytych sztuczną, nieprzepuszczalną nawierzchnią poprzez wprowadzenie, tam gdzie to będzie możliwe, nawierzchni ażurowych umożliwiających infiltrację wód opadowych w głąb ziemi,
- realizacji oświetlenia z wykorzystaniem lamp zapobiegających zanieczyszczeniu światłem,
- zabezpieczenia drzew przed uszkodzeniami, przy wykonywaniu prac inwestycyjnych,

- wykorzystania rodzimych gatunków roślin do nasadzeń w ramach zieleni urządzonej.

10 Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektu zmiany mpzp oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Zgodnie z art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę, właściwy organ sprawdza zgodność projektu budowlanego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z art. 54 ustawy, do użytkowania obiektu budowlanego, na którego wzniesienie jest wymagane pozwolenie na budowę, można przystąpić po zawiadomieniu właściwego organu o zakończeniu budowy. Nadzór i kontrola nad przestrzeganiem przepisów prawa budowlanego, a w szczególności zgodności zagospodarowania terenu z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego oraz wymaganiami ochrony środowiska, zgodnie z art. 81 ust. 1 powyższej ustawy, należy do podstawowych obowiązków organów administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego.

Monitoring skutków realizacji ustaleń projektu planu, prowadzony będzie również w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym, uwzględniającej m.in. prowadzone na bieżąco rejestry wydanych pozwoleń na budowę, rejestry obiektów oddanych do użytku oraz wydanych zezwoleń na realizację dróg i dokonywanej, zgodnie z art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Analiza taka musi zostać opracowana co najmniej raz w czasie kadencji rady gminy.

Wpływ skutków realizacji ustaleń projektu planu na środowisko, analizowany będzie ponadto w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska z uwzględnieniem ograniczeń, wynikających z poziomu jego szczegółowości.

11 Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Przedmiotem niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko są ustalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla Gminy Zawoja dla obszaru wsi Zawoja, zgodnie z:

- uchwałą nr XXI/206/2016 Rady Gminy Zawoja z dnia 23 czerwca 2016 r. w sprawie: zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla Gminy Zawoja dla obszaru wsi Zawoja
- uchwałą nr XXI/207/2016 Rady Gminy Zawoja z dnia 23 czerwca 2016 r. w sprawie: zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla Gminy Zawoja dla obszaru wsi Zawoja

Obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko oraz ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W oparciu o art. 53 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j., Dz. U. z 2016 r., poz. 353 z późn. zm.) wystąpiono o uzgodnienie zakresu oraz stopnia szczegółowości niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko, uzyskując uzgodnienia zawarte w pismach:

Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie – pismo znak: OO.411.3.107.2016.MZi z dnia 29 grudnia 2016 r. (data wpływu 04 stycznia 2016 r.)

Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Suchej Beskidzkiej – pismo znak: NNZ.9022.1.109.2016 z dnia 05 grudnia 2016 r. (data wpływu 06 grudnia 2016 r.)

Prognoza obejmuje ocenę najbardziej prawdopodobnych oddziaływań na poszczególne komponenty środowiska, jakie mogą być skutkiem dyspozycji przestrzennych zawartych w ustaleniach analizowanego projektu zmiany mpzp.

Prognoza oddziaływania na środowisko została sporządzona równoległe z pracami związanymi z projektem zmiany mpzp, w celu umożliwienia ewentualnych korekt w tym projekcie. Zakres tematyczny i problemowy opracowania dostosowany został do uwarunkowań środowiskowych.

Obszar objęty opracowaniem położony jest na terenie miejscowości Zawoja i obejmuje część miejscowości. W granicach obszaru zmiany mpzp leży fragment babiogórskiego Parku Narodowego oraz niewielkie fragmenty obszarów Natura 2000 Babia Góra – PLB 120011 i Ostoja Babiogórska – PLH 120001.

Praktycznie każda działalność człowieka wywołuje mniejsze lub większe oddziaływanie na środowisko. W przypadku analizowanego projektu zmiany mpzp potencjalne oddziaływanie na środowisko to przede wszystkim:

- zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej z uwagi na przeznaczenie terenu zieleni naturalnej pod zabudowę,
- powstanie potencjalnych nowych emitorów zanieczyszczeń powietrza oraz hałasu,
- możliwy wzrost ilości odpadów i ścieków.

Mając na uwadze obecnie obowiązujące przepisy oraz możliwości techniczne i technologiczne a także uwzględniając szereg zapisów, mających na celu ochronę środowiska oraz zmniejszenie potencjalnego negatywnego wpływu na warunki życia ludzi, należy stwierdzić, że możliwa jest taka realizację planów inwestycyjnych w obrębie terenu zmiany mpzp, która pozwoli na jednoczesne zachowanie minimalnego wpływu na środowisko.

12 Wykaz materiałów źródłowych

1. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 799 z późn. zm.).
2. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2018 poz. 1614 z późn. zm.).
3. Ustawa z dnia z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1566 z późn. zm.).
4. Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 z późn. zm.).
5. Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 z późn. zm.).
6. Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. z 2014 r. poz. 1789 z późn. zm.).
7. Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 2187 z późn. zm.).
8. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1202 z późn. zm.).
9. Ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. poz. 774 z późn. zm.).
10. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 września 2016 r. w sprawie kryteriów oceny wystąpienia szkody w środowisku (Dz. U. poz. 1399).
11. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 112 z późn. zm.).
12. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. Nr 192 poz. 1883).
13. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. poz. 1031).
14. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. poz. 914).
15. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 września 2012 r. w sprawie dokonywania oceny poziomów substancji w powietrzu (Dz. U. poz. 1032).
16. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 grudnia 2015 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 85).
17. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2016 r. w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych oraz środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (Dz. U. poz. 1187).
18. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 września 2016 r. w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi (Dz. U. poz. 1395).
19. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. poz. 2183).
20. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. poz. 1409).
21. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. poz. 1408).
22. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2011 r. w sprawie listy roślin i zwierząt gatunków obcych, które w przypadku uwolnienia do środowiska przyrodniczego mogą zagrozić gatunkom rodzimym lub siedliskom przyrodniczym (Dz. U. Nr 210, poz. 1260).

23. Rozporządzenie Ministra Rozwoju z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. poz. 138)
24. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. poz. 1800).
25. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 71 z późn. zm.).
26. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. poz. 1911 z późn. zm.).

B. Publikacje

27. Andrzejewski R. i in. 1991. Krajowe studium bioróżnorodności. Raport Polski dla UNEP, Warszawa.
28. Duda R., Witczak S., Żurek A., 2011. Mapa wrażliwości wód podziemnych Polski na zanieczyszczenie 1: 500 000. Metodyka i objaśnienia tekstowe. Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków.
29. Głowaciński K., Rafiński J. (red.), 2003. Atlas płazów i gadów Polski. Status – rozmieszczenie – ochrona. GIOŚ, Warszawa.
30. Graf R., 2007. Ocena podatności płytkich wód podziemnych na zanieczyszczenia jako podstawa działań ochronnych w zlewni. Waloryzacja środowiska przyrodniczego w planowaniu przestrzennym. Problemy Ekologii Krajobrazu s.297-305.
31. Jankiewicz M., Smoczyńska M., 2012. Prognoza oddziaływania na środowisko do zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Raba Wyżna.
32. Jędrzejewski W., Nowak S., Stachura K., Skierczyński M., Mysłajek R. W., Niedziałkowski K., Jędrzejewska B., Wójcik J. M., Zalewska H., Pilot M., Górny M., Kurek R.T., Ślusarczyk R., 2011. Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce. Zakład Badania Ssaków PAN, Białowieża.
33. Klimaszewski M., 1981. Geomorfologia ogólna. PWN, Warszawa.
34. Kondracki J., 2001. Geografia regionalna Polski. PWN, Warszawa.
35. Liro A. et al. (red.), 1995. Koncepcja krajowej sieci ekologicznej ECONET-POLSKA. Fundacja IUCN Poland, Warszawa.
36. Liro A. et al. (red.), 1998. Strategia wdrażania krajowej sieci ekologicznej ECONET-POLSKA. Fundacja IUCN Poland, Warszawa.
37. Macias A., Bródka S., 2014. Przyrodnicze podstawy gospodarowania przestrzenią. PWN, Warszawa.
38. Majchrowska A., 2007. Realizacja zapisów Europejskiej Konwencji Krajobrazowej.
39. Matuszkiewicz M., 2008a. Regionalizacja geobotaniczna Polski. IGiPZ PAN Warszawa.
40. Matuszkiewicz M., 2008b. Potencjalna roślinność naturalna Polski. IGiPZ PAN Warszawa.
41. Mikołajków J., Sadurski A., 2017. Informator PSH: główne zbiorniki wód podziemnych w Polsce. PIG-PIB Warszawa.
42. Okarma H., Bogdanowicz W., Rychlik L., Szuma E., 2011. Atlas Ssaków Polski. IOP PAN Kraków.
43. Olędzki J. R., 2007. Regiony geograficzne Polski. Klub Teledetekcji Środowiska PTG, Warszawa.
44. Ostaszewska K., 2002. Geografia krajobrazu. PWN Warszawa.
45. Paczyński B., Sadurski A., 2007. Hydrogeologia regionalna Polski. PIG, Warszawa.
46. Pawlaczyk P., Jermaczek A., 2009. Poradnik lokalnej ochrony przyrody. Wydawnictwo Klubu Przyrodników.
47. Richling A., Solon J., 2011. Ekologia Krajobrazu. PWN, Warszawa.

48. Siemiński M., 2007. Środowiskowe zagrożenia zdrowia. PWN, Warszawa.
49. Sołowiej D., 1992. Podstawy metodyki oceny środowiska przyrodniczego człowieka. Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań.

C. Opracowania dokumentacyjne

50. Raport o stanie środowiska w województwie małopolskim w 2016 roku. Woj. Inspektorat Ochrony Środowiska w Krakowie, Kraków 2017.
51. Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Zawoja.
52. Prognoza oddziaływania na środowisko do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Zawoja dla obszaru wsi Zawoja, 2015 r.
53. Opracowanie ekofizjograficzne dla Gminy Zawoja – aktualizacja, 2015 r.
54. Ochrona łączności ekologicznej w Polsce – materiały konferencji międzynarodowej „Wdrażanie koncepcji korytarzy ekologicznych w Polsce”, Zakład Badania Ssaków Polskiej Akademii Nauk, Białowieża, 2009.

13 Spis Rysunków

Ryc. 1. Położenie administracyjne analizowanego terenu	8
Ryc. 2. Położenie fizyczno-geograficzne obszaru opracowania	9
Ryc. 3. Położenie terenu opracowania w obrębie JCWPd oraz względem GZWP	12
Ryc. 4. Położenie terenu w stosunku do JCWP	15
Ryc. 5. Położenie obszaru opracowania w stosunku do najbliższych obszarów chronionych	25
Ryc. 6. Położenie obszaru opracowania w stosunku do sieci projektowanych korytarzy ekologicznych	26
Ryc. 7. Zakres obszaru objętego sporządzeniem zmiany mpzp	30
Ryc. 8. Przyrost terenów przeznaczonych do zabudowy w stosunku obowiązującego mpzp	37